67ste JAARGANG No. 8028 WOENSDAG 29 NOVEMBER 1950 ACHT PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs: Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versnev.

Verandert Korea in een tragedie?

Dramatische boodschap van Mac Arthur. Scherpe vragen van Warren Austin

Lake Success — De Amerikaanse gedelegeerde, Warren Austin, heeft Dinsdag in de Veiligheidsraad China ervan beschuldigd, dat de interventie van dit land in Korea thans een onverholen agressie is. De Amerikaanse regering heeft hiermede een stap gezet, die zij tevoren niet wilde doen, omdat hiermede een bijzonder ernstige keten van gebeurtenissen kan worden geïnaugureerd, aangezien het besluit van de Verenigde Naties, waarbij een land als agressor wordt bestempeld, voor de leden-staten de morele verplichting schept om tegen dit land op te treden.

Austin verklaarde, dat de gevolgen van de Chinese „agressie" door de volkeren van de wereld meer in het bijzonder door de Raad „recht onder de ogen moeten worden gezien."

Boodschap van MacArthur.

Hij bood de Raad officieel een boodschap van MacArthur aan, waarin gezegd wordt, dat 200.000 Chinese communisten thans in Korea aan de strijd deelnemen. De vorige week werd een aanval van de Verenigde Naties ingezet, die thans is afgeslagen onder omstandigheden, die duidelijk maken, dat Chinese communistische strijdkrachten ten getale van meer dan 200.000 man aan de strijd deelnemen, gesteund door krachtige versterkingen, die oprukken van achter de internationale grens. Het schijnt thans waarschijnlijk, of de oorlog in Korea snel kan worden beëindigd. Het schijnt evenens buiten enige twijfel duidelijk te zijn, dat, wat de gehele vrije wereld hoopte, dat een interventie voor een beperkt doel was, in werkelijkheid agressie is, „open en notoir".

Vragen van Austin.

Austin stelde de Chinese Volksrepubliek de volgende vragen: „Houdt de regering van Peking vol, dat haar strijdkrachten geheel zijn samengesteld uit vrijwilligers?

Hoe lang heeft het regiem van Peking de agressie voorbereid? Hoe zijn particuliere Chinese burgers in het bezit gekomen van straalvliegtuigen?

Wat is de mening van de regering van Peking over de doelstellingen van de V.N., welke haar er toe gebracht hebben in Korea tussenbeide te komen?

Wat heeft de regering geleid de herhaalde verzekeringen van de V.N. en de Amerikaanse regering te negeren en in de wind te slaan, dat men geen plannen heeft ten aanzien van Chinees grondgebied of wettige belangen?

Indien Peking de verzekeringen niet gelooft, wat kan de Veiligheidsraad dan nog meer doen om haar gerust te stellen, dat de Verenigde Naties geen kwade bedoelingen hebben?

Waarom neemt Peking zijn toevlucht tot geweld in plaats van de commissie uit de V.N. te vertrouwen wat betreft een vredelievende regeling van de grensproblemen?

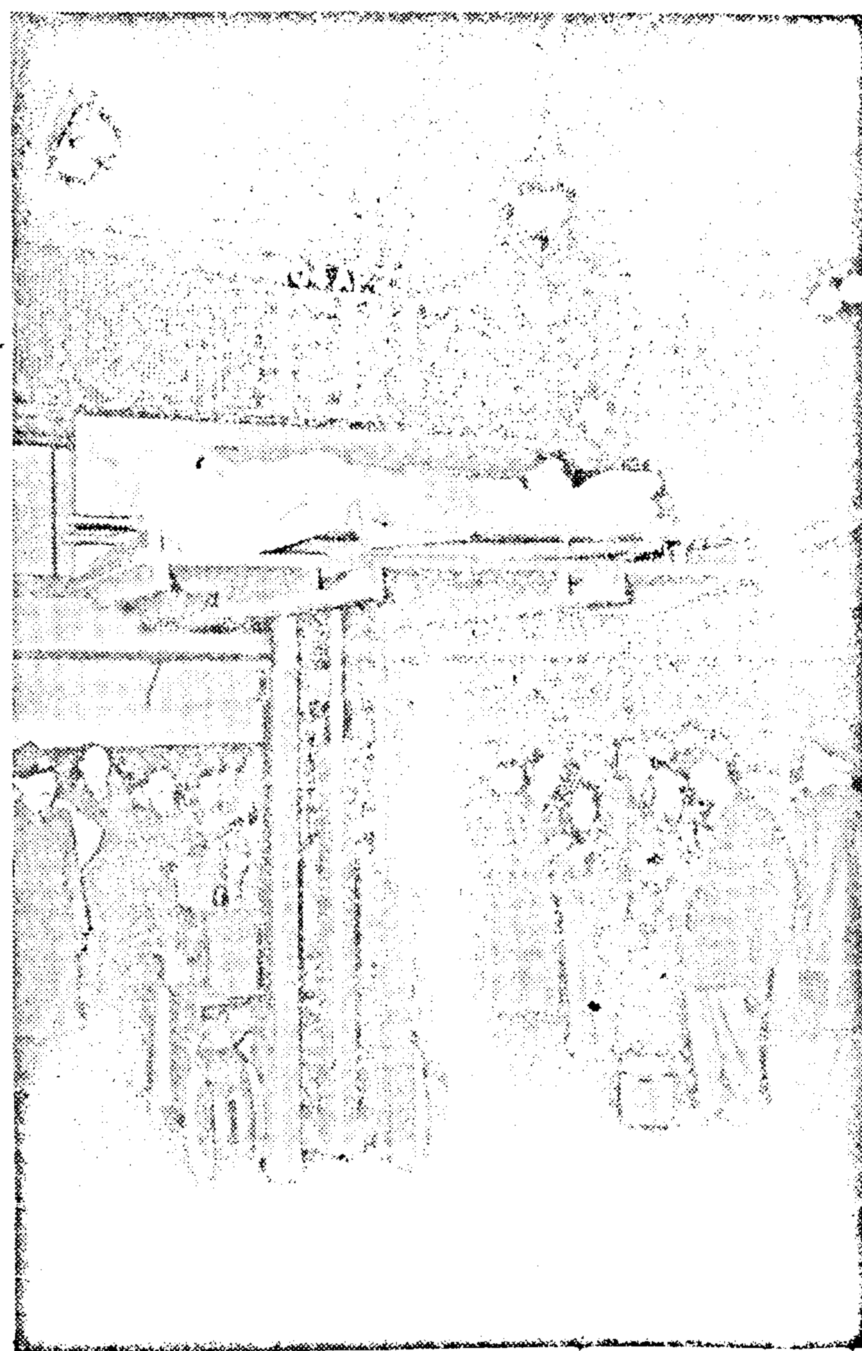
Wat zijn de belangen van de regering van Peking met betrekking tot Korea?

Meent Peking, dat het in vrede en goede nabuurbetrekkingen kan leven met een verenigd Korea, onafhankelijk van buitenlandse invloed, of voelt het zich alleen veilig, wanneer Korea onder een communistische regering staat?

Vrede of oorlog?

Het antwoord op deze vragen zal antwoord geven op de vraag, of er vrede of oorlog in het Verre Oosten zal zijn.

Austin vroeg verder, of de interventie in het belang was van het Chinese volk, zoals geproclameerd, of ten behoeve van de grote Russische mogendheid, die reeds zoveel voordelen in Mandsjoerije heeft genomen ten nadele van het Chinese volk. De miljoenen Chinezen zullen niet vergeten, dat zij werkten, reisden en gekleed waren in de harde jaren na de oorlog grotendeels dank zij de Amerikaanse hulp.

KEERT NAAR ENGELAND TERUG. — Zieke en gewonde soldaten van het Koreaanse front worden per R.A.F. transport hospitaal vliegtuig van Singapore naar Engeland gevlogen. Hier wordt John Thompson uit het vliegtuig op een stretcher neergelaten door een rijdende lift.

Chinese delegatie is bereid de "Amerikaanse interventie in Korea" te bespreken

Lake Success — De leider van de Chinese communistische delegatie, Woe Hsioe Tsjoean, heeft Dinsdag in zijn eerste rede in de Veiligheidsraad verklaard, dat hij niet zal deelnemen aan de besprekingen over Korea. Het betreffende punt is niet geformuleerd overeenkomstig het verzoek van zijn regering. Hij was wel bereid geweest de „Amerikaanse interventie in Korea te bespreken.

Hij protesteerde namens zijn volk tegen de „onwettige misdadige gewapende agressie tegen Chinees grondgebied", namelijk Taiwan (Formosa) en tegen de steun aan de „reactionaire kliek der Kwo Min Tang". Dit was een onduldbare toestand. Het Chinese bevrijdingsleger had alle Chinese gebieden behalve Tibet en Taiwan thans bevrijd.

De nationalisten konden zich slechts in stand houden door gewapende Amerikaanse bescherming. Het Chinese volk had geen reden om enig besluit of enige resolutie van de Verenigde Naties te erkennen. Woe eiste uitzetting van de Chinese nationalisten uit de Verenigde Naties en toelating van de regering van Peking. Volgens de verklaring van Cairo was Formosa een onafscheidelijk deel van China.

MacArthur had Formosa bezocht en na afloop van een bespreking met generaal Tsjiang Kai Sjek hadden beiden verklaard: „De basis voor de verdediging van Formosa is gelegd". De Verenigde Staten hadden derhalve in het bondgenootschap met de marionet China de oorlogshandschoen toegeworpen. De Verenigde Staten hadden sinds 27 Juni alle mogelijke aanvalsdaden tegen China uitgevoerd en gruweldaden begaan. Op Formosa zijn Amerikaanse strijdkrachten evenals in Korea.

Voorts is de „Amerikaanse inspectiegroep van het leger in het Verre Oosten thans slechts in schijn opgeheven". Elke beslissing van de Verenigde Naties ten aanzien van Formosa zou onwettig zijn en niet het Chinese besluit veranderen om Formosa te „bevrijden". Allen, die de Amerikaanse aanval zullen steunen, zullen de gevolgen van hun daden moeten dragen", zo waarschuwde Woe. Het feit, dat Amerika Formosa is „binnengevallen, bewijst, dat Amerika wel degelijk Chinees grondgebied verlangt".

Woe gaf daarna een overzicht van de Amerikaans-Chinese betrekkingen sinds de capitulatie van Japan. MacArthur wenst van Japan een kolonie te maken. En de inmenging in Korea betekent een bedreiging van China.

In Korea streed een groot aantal Chinese vrijwilligers en China zag geen reden om deze vrijwilligers te beletten zulks te doen. De Amerikaanse aanval is onscheidbaar van de Amerikaanse agressie tegen het vok van Vietnam. Bao Dai is slechts een marionet. Ten slotte scheidde slechts een rivier Korea en China.

Woe eiste het volgende: De Veiligheidsraad moet de handelwijze van de Verenigde Staten openlijk veroordelen en concrete stappen nemen om strenge sancties tegen dat land toe te passen. De Veiligheidsraad moet onmiddellijk maatregelen nemen om de volledige terugtrekking van de Amerikaanse strijdkrachten op Formosa te bewerkstelligen. De Veiligheidsraad moet zonder uitstel stappen doen om de terugtrekking van de Amerikaanse strijdkrachten uit Korea te doen geschieden. Aan de volken van Noord- en Zuid-Korea moet worden overgelaten hun binnenlandse geschillen zelf te regelen.

NATIONALE VEILIGHEIDSRAAD VAN DE V.S. BIJEEN.

Washington — De Nationale Veiligheidsraad van de Verenigde Staten, in feite de hoogste politiek-bepalende instantie, is bijeengeroepen, vermoedelijk voor bespreking van de Koreaanse crisis. De vice-president, Alben Barkley, verklaarde tegenover de pers niet de reden te weten van de onverwachte bijeenkomst. Hij voegde er aan toe: als ik het wist, geloof ik niet, dat ik het u zou kunnen vertellen.

Recht tot het hart

— Waarachtig leven is voor een ander leven.

Het verbrokkelende front

Londen — De frontlinie in Korea liep Dinsdagavond in een boog van even ten Noorden van Paktsjon in het Westen naar het Oosten over de Tsjongtsjon bij Wonni en dan naar het Zuidoosten naar Poektsjangni. Ten Westen van Paktsjon is er geen contact met de tegenstander.

De Zuid Koreanen en de Amerikaanse 24e divisie moesten van het Noorden uit dichter op de stad Paktsjon terugtrekken. Men verwacht, dat de verbonden troepen tussen Soektsjon en Soentsjon een nieuwe verdedigingslinie zullen vormen. In de belangrijke centrale sector van Jongbjon-Joedjandong trokken de Amerikaanse 25e en 2e divisie ten minste 16 km. terug. Jongbjon en Wonni zijn in communistische handen gevallen. Bij Poektsjangni is de toestand aldus: een en mogelijk twee communistische regimenten dringen door het bij Toktsjon geslagen gat langs Taedong. Maengsan, 20 km. ten Noordoosten van Poektsjangni, is door de tegenstander bezet.

In het Tsjoisin-bekken leveren Amerikaanse mariniers felle strijd tegen toenemende tegenaanvallen van sterke communistische strijdkrachten.

In het uiterste Noordoosten, aan de kust van de Japanse Zee, heeft de Zuid-Koreaanse Kapitool-divisie weer drie kilometer terrein gewonnen ten Noordwesten van Tsjongdjin.

Volgens de laatste berichten hebben de verbonden troepen een aanval 70 km. ten Noorden van Pjongjang tot staan gebracht.

In de afgelopen drie dagen is het front ongeveer 80 km. teruggetrokken. Bij het aanbreken van de dag hadden de verbonden troepen op de rechterflank ten Oosten van Koenoeri nagenoeg geen terrein meer in handen.

Volgens een woordvoerder van het eerste legercorps trekken ten Westen van Toktsjon ten minste vijf regimenten op Koenoeri aan, terwijl een andere grote legermacht druk oefent op de verbindingslijnen van het achtste leger in het Zuiden.

Vliegtuigen der Verenigde Naties hebben met een zware bomaanval het belangrijke spoorwegcentrum Taetsjon verwoest.

Het Franse kabinet neemt ontslag

Parijs — Alle Franse ministers hebben op een spoedvergadering van het kabinet hun ontslag ingediend bij premier Pléven. President Vincent Auriol wilde het door de premier aangeboden ontslag niet aanvaarden, omdat de communistische motie tegen Moch niet de vereiste absolute meerderheid heeft behaald.

De president heeft de premier verzocht de vertrouwenskwestie te stellen, als hij dat dienstig acht. Eerst trokken zich de socialisten uit het kabinet terug, nadat de Assemblée een communistische motie om de minister van defensie, Jules Moch, te doen vervolgen, had aangenomen met 235 tegen 203 stemmen.

De communistische motie eist berechting van Moch door het Hooggerechtshof wegens misdrijven, gepleegd bij de uitoefening van zijn functie als minister van binnenlandse zaken in verband met de zaak der generaals. Moch is een van de vijf socialistische ministers in het 22 leden tellende kabinet. De socialistische fractie drong er op aan, dat de ministers zich zouden terugtrekken, toen de uitslag van de stemming bekend werd.

VERZOEK VAN COLOMBIA GEWEIGERD.

's-Gravenhage — Het Internationaal Gerechtshof heeft met 12 tegen één stem het verzoek van de Colombiaanse regering om een nadere toelichting van de uitspraak van 20 November over de uitlevering door Colombia aan Peru van Haya de la Torre niet ontvankelijk verklaard.

het nieuws van vandaag

Korea is in een tragedie veranderd. Op een slagveld dat een woestijn is van steen en ijs, in een temperatuur van 30 graden onder nul staan de troepen der Verenigde Naties tegenover een vijand, die hen op het ogenblik al tweevoudig in getalsterkte overtreft.

In Noord West Korea bij Taetsjon en Toktsjon doorboorden zij de linies der Verbondenen en noopten deze tot een overhaast terug rollen van het gehele front. Niettemin stroomden de rode legers door de geslagen bressen als een voorhoede van een niet te schatten aantal divisies die achter de Jaloe rivier verzameld zijn.

De verbindingslijnen met het onmiddellijk daaraan grenzende Mandsjoerije zijn praktisch onbeperkt en onverwoestbaar bovendien omdat de bevroren rivieren op alle punten ongehinderde overtocht verschaffen.

Stel daar tegenover de uiterst beperkte bron van militaire kracht, waarover de Verenigde Naties thans beschikken. De schier eindeloze verbindingslijnen langs welke die kracht moet worden aangevoerd, de ernstige verstoppingen, die deze verbindingslijnen, door uitgebreide guerrilla actie achter het front voortdurend bedreigen en last not least de Siberische kou, waaron, wat men ook ter onmiddellijke verlichting moge doen, de legers van de Verenigde Naties niet ingesteld zijn, en het is duidelijk, dat het niet te veel gezegd is, te beweren, dat Korea in een tragedie veranderd is.

Dit roept herinneringen op aan het Napoleontische Berezina-drama. Dit is een wending onder druk van zulke reuzen krachten en in een situatie geografisch en atmosferisch zo hopeloos, dat het wel meer dan normaal optimisme vereist in de Korea ontwikkeling van de laatste dagen nog enig licht te zien.

MacArthur, de grote generaal, de man die nog slechts enkele maanden geleden zo terecht aan de Noord Koreanen liet weten, dat hij gewend was te winnen, heeft thans een communiqué uitgegeven, waarin hij verklaart te staan tegen over een overmacht, die op de eerste plaats de interventie van Peking openlijk en notoir maakt, maar die hem anderzijds ook voor een overmacht plaats, die hij met de hem ter beschikking staande krachten niet de baas kan.

Korea

Dit is een verklaring, ontzagwekkend in zijn consequenties. Als China wint van de Verenigde landen der wereld, dan kan het diplomatiek zijn voorwaarden aan de anderen dicteren; dan kan het deceptie dreven of en op welke voorwaarden het lid van de V.N. worden zal. Deze en dergelijke mogelijkheden zijn zo absurd, dat ze onmogelijkheden genoemd moeten worden.

Maar dan is er het alternatief: dat de militaire fase van het Conflict met China niet als beëindigd beschouwd kan en zal worden. Dan zullen als de krachten van de V.N. te kort schieten, krachten ingezet worden, die het raam van de V.N. ver te buiten gaan. Dan zal, zoals Warren Austin gisteren in de Vergadering der Veiligheidsraad reeds zo dreigend zei, de houding van China beslissen over „vrede of oorlog".

En dit is de meest katastrofale mogelijkheid die de wereld bedreigt. Een mogelijkheid, die gedurende het laatste etmaal door de breuk in het V.N. front onweerstaanbaar, met grote snelheid en reuze schreden op de siddderende wereld is afgestormd.

Zo dikwijls is het geschreven en gezegd, dat het bijna een theoretische betekenis voor ons kreeg, dat het bijna een gemeenplaats werd: Korea is een zwarte wolk, waaruit de donderstorm van een wereldoorlog kan losbarsten.

Doch nu voelt geheel de wereld plotseling hoe huiveringwekkend concreet, hoe huiveringwekkend nabij die wereldramp is. God zij ons mensen, die door te vele verdolingen aan de rand van de afgrond geraakt zijn, nabij in dit beslissende, dit fatale uur.

West Indische Conferentie van de Caraïbische Commissie.

S. Daniel Neumarte sprak over de rol van de landbouw in de Caraïbische economie.

Om half vier in de namiddag opende de Voorzitter, Dr. H. Riemens, de openbare zitting om het woord te geven aan S. Daniel Neumark, het hoofd van de Economische en Statistieke Afdeling van de Voedsel en Landbouw Organisatie (F.A.O.) der V.N. Deze inleider hield een betoog over de Caraïbische landbouw in zijn betrekkingen tot de wereldmarkt.

Landbouw, stelde deze spreker vast, is de voornaamste bron van inkomen en werkverschaffing in de Caraïben en een van de voornaamste problemen is, de druk van de bevolking op die natuurlijke bronnen, waardoor het noodzakelijk is, een systeem te ontwerpen dat in staat stelt zoveel mogelijk uit het land te halen zonder roofbouw te plegen.

Er zijn vele ongunstige aspecten aan de Caraïbische landbouw-economie verbonden, waarbij nog de tendenz komt van een toename der bevolking. Mechanisatie zal de productiviteit per arbeider doen stijgen, doch bij de dikwijls betreurde traagheid der arbeiders mogen de gevolgen van slechte gezondheid, onvoldoende dieet, vermoeidheid en bemoeilijke ziekte niet uit het oog verloren worden.

Deze factoren gevoegd bij opkomende industrie veroorzaken het verschijnsel van migratie naar de steden. Betere kennis van de voedingsbeginselen en het gemengde boerenbedrijf, waardoor men niet van één oogst afhankelijk blijft, moeten hier verbetering brengen.

Suiker is nog steeds het voornaamste product. Oorlog en prijszetting waren en zijn bij komstige factoren die een belangrijke rol gespeeld hebben bij het instandhouden van een economische productie, die door oneconomische productie niet kan concureren met de lage productiekosten van elders. Deze nadelen kunnen slechts ondervangen worden door economischer productie van goedkopere, meer en betere suiker en door het land te gebruiken niet slechts voor suiker, maar voor de culturele waar het zich het best voor leent.

Spreker drong in dit verband aan op uitbreiding van Cacaoaanplantingen, die teegrouwendig hoge prijzen opleveren, als ook op vergroting van oogsten, die voor binnenlands gebruik dienen, zodat de import verlaagd

kan worden.

Op de lange duur zal de wereldvraag naar suiker, alsmede naar Cacao en citrus vruchten toenemen, zodat wanneer de landbouw goed wordt aangepakt er zeker perspectieven tot vooruitgang van de Caraiben inzitten. Maar, dit veronderstelt ook dat alle land dat vruchtbaar is, gebruikt wordt. In dit verband wees spreker op Brits Honduras, als drie Guiana's en verschillende eilanden, waar of ongecultiveerd land ligt, of niet volledig gecultiveerd maar wel overbevolkt land. Spreker besloot:

De verschillende gebieden hebben geen bepaalde doelen van productie, consumptie en handel, met als gevolg dat maatregelen, die in vele gebieden worden genomen, om bepaalde doelen te bereiken niet op elkaar ingesteld zijn.

Die doeleinden zijn:

1/ Toenemende productie van de hoofdproducten.
2/ Toenemende productie van de secundaire producten.
3/ Grotere en betere veestapel.
4/ Aanplanting van verschillende producten.
5/ Verbetering van de kwaliteit der producten.
6/ Grondverbetering.
7/ Ontwatering en bevloeiing
8/ Onderzoek naar de beste bemesting en naar de verschillende grondsoorten.
9/ Organisatie van de markten.
10/ Uitbreidingsdiensten.

Om dit alles effectief te maken zijn echter interterritoriale en inter Caraibische plannen nodig.

Nadat er door de heer H. Fahey en door dr. Jagan nog enkele vragen gesteld waren werd de vergadering verdaagd tot heden morgen 11 uur.

ba voor het houden van politieke vergaderingen, en dat geschiedt onder het mom van het maken van een studie reis. Immers, voor studie reizen, welke de statenleden twee maal per jaar zijn toegestaan, behoeven de leden niets te betalen.

De heer Vogez gaat ook naar de Bovenwinden, hij heeft recht op 21 werkdagen, doch hij deelde ons mede, dat hij het voorbeeld van dr. Goslinga niet volgt: hij betaalt zijn reis zelf.

„WIE BIEDT ER MEER?"

Willemstad heeft een echt Veilingslokaal gekregen en hij luistert naar de naam „Vindishi", veilingmeester is de heer W. Dill, die hiermede een novum heeft geïntroduceerd. Wij hebben gisteren een kijkje genomen bij „Vindishi" in Punda's Marktstraat bij de Vleesmarkt en hebben ons kunnen overtuigen van de grote belangstelling, welke voor dit kijklokaal, mitsgaders de ter veiling aangeboden artikelen, bestaat. Het zijn hier goederen, overtollige goederen, die door de eigenaars worden aangeboden aan de veilingdirectie, die voor de opslag en veiling van de goederen zorg draagt.

De meeste goederen zullen tegen het hoogste bod worden geveild. Voor die lezers, die deze vakterm niet verstaan, diene het volgende. Voor een bepaald voorwerp wordt een bod gevraagd. Een der adspirant kopers noemt een bedrag van bijv. ƒ 10.—, een ander, die ook geïnteresseerd is in bedoeld artikel roept ƒ 12.— en zo worden door de kopers de prijzen afgeroepen, welke zij voor het begeerde artikel over hebben. Degene die het hoogste bod doet, het hoogste bedrag noemt, wat hij voor bedoeld artikel over heeft, wordt eigenaar van het veilingstuk.

Vóór de veiling hebben de kopers ruimschoots de gelegenheid de te veilen goederen te bezichtigen. De kopers worden dan ook verzocht van de kijkdagen — dagelijks van 8—12 en 2 — 6 uur — gebruik te maken, daar op de dag van de veiling zelve deze gelegenheid zich nauwelijks voordoet. Het zal dan moeilijk zijn de goederen nog eens te bekijken, immers, de ruimte laat zulks niet toen. Elk stuk draagt een nummer, zodat de koper ongeveer uit kan rekenen wanneer bedoeld stuk aan bod is. De hogere nummers komen later aan de beurt dan de lagere nummers.

Aanstaande Vrijdag, om half drie, vindt sedert jaren weer een veiling plaats. Lange tijd geleden, ten tijde nog van de ambtsperiode van notaris Landsberg, was er in de Keukenstraat ook een veilinggebouw, waarin geveild werd. Maar dit is al lang weer historie, die plotseling zal herleven wanneer de „afslager" straks het bekende „Wie biedt er meer, een maal, ander maal" door het Veilingslokaal zal roepen en de kopers, bevangen door hun kooplust biedend en biedend zich eigenaar kunnen noemen van het veilingstuk. Van dit nieuwe bedrijf van „Wie biedt er meer?" zullen wij U straks meer vertellen. U kunt ons treffen in Vindishi, op Vrijdag, en, wie weet of wij ons ook niet zullen scharen onder de (meest)biedenden.

OOK PROF.

De op Curaçao bekende (BVV) doelman Saris zal waarschijnlijk de Nederlandse amateursrangen verlaten en prof. worden. Binnenkort zou hij naar Frankrijk vertrekken. De naam van de contracterende club is ons niet bekend.

DE NIEUWE PRESIDENT VAN DE INTERNATIONALE LIONS.

Herbert J. Petry Jr. van Carrizo Springs, Texas, werd in Juli 1950 op de 33ste Jaarvergadering te Chicago tot president van de Internationale Lions gekozen.

Hij werd in bovengenoemde plaats geboren en is hoofd van het Advokatenkantoor van Petry en Dean. Bovendien neemt hij een zeer actief aandeel in kerkelijke en liefdadige acties.

De president die uitstekend Spaans spreekt, was vier jaar lang Amerikaans gedelegeerde in de Commissie van Internationale Relaties en klom tot het presidentschap door de functies van resp. derde, tweede en eerste Vice president te vervullen.

Een uitstekend spreker, zowel door geestigheid, als taalbeheersing en sonore stem wordt hij herhaaldelijk tot het vervullen van spreekbeurten uitgenodigd. Universele belangstelling voor het wereld gebeuren, een zeer grote bereidheid en onwankelbare trouw aan de beginselen van de Internationale Lions, maken hem bij uitnemendheid voor zijn functie geschikt.

PORTUGAL 310 JAREN ONAFHANKELIJK.

Dit feit zal op Vrijdag 1 December as. door de Portugezen op ons eiland, in het bijzonder de Portugese kolonie in het Suffisantdorp, met grote luister herdacht en gevierd worden. In samenwerking met een feestcommissie is door de C.P.I.M. een gevarieerd feestprogramma samengesteld. Allereerst wordt deze dag om 6 uur 's morgens feestelijk ingeluid met een gezongen H. Mis, die zal worden opgedragen in de kapel van het dorp (Barak 17). Na deze godsdienstige plechtigheid wordt om 8 uur voor de club de nationale vlag gehesen, waarbij een Portugese muziekcorps voor de muzikale omlijsting zal zorgen. Hierop volgt een grandioze picnic naar de St. Jorisbaai, waarbij een populaire conjunto-band niet zal ontbreken.

Op Zaterdagavond 9 December wordt het feest voortgezet met een toneelvoorstelling in de toneelzaal van de Portugezenclub. Zondag 24 December om 10 uur v.m. worden er athletiekwedstrijden gehouden in het Suffisantstadion; om 16.30 uur wordt deze dag besloten met een veelbelovende voetbalwedstrijd.

Op 6 Januari in het nieuwe jaar zal dit onafhankelijkheidsfeest op luisterrijke wijze besloten worden met een gezellige dansavond in de club, voor de Portugese families en kunnen deze voor de C.P.I.M. getrouwe groep werknemers met trots uitroepen: „Viva Portugal".

CURACAO

OOK DIT JAAR WEER HET KERSTMANNETJE

Ook dit jaar heeft de Ver. v. d. Handel, aangemoedigd door het succes van de vorige jaren, een kerstweek op touw gezet. Een kerstmannetje zal — met muziek voorop — door de straten rijden, zal de jeugd onthalen en de diverse inrichtingen bezoeken. De kinderafdeling van het Elizabeth Gasthuis, St. Vincentius Gesticht, ouden van dagen, het tehuis voor gebrekkige kinderen e.v.a. zullen door Vader Kerstman niet vergeten worden. Op Otrabanda en Punda zullen twee kerstbomen verrijzen, 's avonds mooi verlicht, ook zullen weer filmvoorstellingen gegeven worden en wel na de rondrit van het kerstmannetje op Vrijdag 22 December.

De kerstweek van de Handel begint op Dinsdag 19 December, de tocht door de stad is op Vrijdag 22 Dec., na afloop waarvan een filmvoorstelling op het Wilhelminaplein. De fa. Kusters zorgt voor de film en geluidsapparatuur.

Ook de knoekoe komt aan aanbod, een honderdtal families zullen worden bezocht en... verrast. In tegenstelling tot vorig jaar zal er echter geen muziek in de straten worden gespeeld. Te zijner tijd zullen wij het volledig programma publiceren.

SCHEEPSBERICHTEN

Elouisa naar La Guaira, **Delft** naar Aruba.

KLM DIENST OP GUADELOUPE

De KLM zal met enkele verbeteringen op de markt verschijnen waar het haar dienstregeling betreft. Er zal een dienst worden geopend op Guadeloupe, de Miami dienst ondergaat een wijziging, terwijl voorts de avonddienst op Aruba zal uitvallen, met dien verstande, dat de avonddienst van 22.30 uur op Woensdag en Donderdag blijft bestaan.

CMNA VERWACHT

Hedenavond wordt per KLM verwacht de nieuw benoemde commandant van de Marine der Ned. Antilen, Kapitein ter Zee B. Hessing.

IN HET KORT.

— De minimum warmte was 23,8° C (74,8° F), de maximum temperatuur 30° C (86° F). — Er was gisteren een lichte aanrijding en een proces verbaal viel er terzake overschrijding van de max. snelheid. — De auto van L werd door baldadige jongen(s) vernield. Wij vragen ons af, wat voor een aardigheid steekt er in? — Een andere L voelde zich bedreigd, via een woordenwisseling zou hij door zijn opponent met een macheta zijn geslagen. — De neerslag was gisteren 9,4 mm.

POLITIEKE REIZEN.

De immer verwaarloosde Bovenwinden staan i.v.m. de naderende verkiezingen in het middelpunt van de belangstelling. Ineens maken statenleden haast om de Bovenwinden met hun bezoek te vereren. Zo gaan tal van Democratische statenleden naar Saba, e.a., Jonckheer, Kroon, Braam en Croes uit Aru-

DE CURACAOSCHE VOETBAL BOND

OPROEPING.

tot bijwoning van de voortzetting van de geschorste Halfjaarlijkse Algemene Ledenvergadering van 16 November 1950 op DONDERDAG 30 NOVEMBER a.s. in het lokaal van de SINT THOMAS-CLUB aan de Breedestraat (Otrabanda).

Agenda:

1. Opening door de Voorzitter.
2. Voorstel tot vernietiging door de Algemene Ledenvergadering van de door het C.V.B. Bestuur met terugwerkende kracht opgelegde voorlopige schorsing aan de deelnemers van de z.g. „merkenwedstrijden", gehouden op 24 September 1950 op het K.S.C. Terrein en welke schorsing gepubliceerd werd in de Officiële Mededelingen van de C.V.B. in de „Amigoe di Curaçao" van 21 October 1950.
3. Rondvraag.
4. Sluiting.

Ere-Leden, Aangesloten Verenigingen, Commissie-Leden en Scheidsrechters worden hierbij vriendelijk uitgenodigd deze vergadering bij te wonen.

Voor de goede orde wordt hierbij de aandacht erop gevestigd, dat iedere vertegenwoordiger van verenigingen in het bezit moet zijn van een schriftelijke verklaring, ondertekend door twee bestuursleden van de betreffende vereniging, dat hij gemachtigd is namens die vereniging op te treden. Deze verklaring mag niet door de vertegenwoordiger zelve getekend zijn en moet vóór de opening der vergadering aan het Bestuur van de C.V.B. worden ter hand gesteld.

HET BESTUUR.

K. V. P. — Podium

Begrotingsrede van de lijstleider der K.V.P. Mr. I. C. Debrot

Sociale aangelegenheden

In het afgelopen jaar werd van uit dit college meermalen verzocht de werkzaamheden van import-arbeiders te reglementeren. Ofschoon met uitging van het gerechtvaardigd verlangen het landskind te beschermen, heeft men al te vaak vergeten dat dit probleem nooit goed incidenteel kan worden geregeld, maar principieel bezien moet worden in de gehele sociaal-economische structuur van ons land.

Ons land kampte, dank zij de groot industrie, de tovenaar die welvaart te voorschijn geroepen heeft, met een chronisch tekort aan arbeidskrachten, vooral aan geschoold personeel. In het bijzonder werden na de oorlog, toen de zee en luchtwegen weer vrij waren, bij drommen vreemde werkkrachten geïmporteerd en hebben zich zeer vele gezinnen hier gevestigd zodat de bevolking sinds 1945 gestegen is van 81.300 tot 100.000 i.e. een toeneming van meer dan 27%.

Thans is de toestand min of meer geconsolideerd en worden in het algemeen slechts opengevallen plaatsen aangevuld. Bovendien leveren onze scholen gestadig jongelieden af die een bestaan moeten vinden, hoofdzakelijk op kantoren omdat men nog niet massaal een beroep wil aanleren.

Het komt nu zelfs voor dat er een kleine werkeloosheid heerst in de een of andere branch, doch, meestal kunnen deze werkzoekenden indien zij zich bij de overheid melden, na korte tijd direct geplaatst worden, als zij willen en als zij kunnen werken.

Arbeiders import politiek

Desondanks is het zeer gewenst een zeer voorzichtige arbeiders import-politiek te voeren, zonder de bedrijven, waarvan wij afhankelijk zijn te storen. Overigens is het mijn vaste overtuiging dat elk bedrijf aan een Curaçaoënaar die zijn vak kent de voorkeur zal geven boven anderen. Maar mag men nooit verlangen dat een bedrijf iemand in dienst neem **omdat** hij landskind is: zonder op zijn capaciteiten en prestaties te letten, **maar bij gelijke capaciteiten en prestaties moet een landskind steeds voorrang hebben.**

De algemene werktijdenregeling, reeds bij dit college ingediend, zal een grote stap in de goede richting zijn. Daardoor worden onze werktijden aan internationale normen aangepast en daardoor zal ook aan de overtreding van de Zondagsrust hopelijk een einde worden gemaakt. Maar dan zal het ook aan **iedereen,** behoudens onvermijdelijke uitzonderingen, verboden zijn op Zaterdagmiddag en Zondag arbeid te verrichten; want wat wet is voor één is ook wet voor allen, zonder discriminatie t.a.v. wie dan ook.

Het stemt tot bijzondere voldoening dat het Bestuur effectieve stappen heeft genomen in de kwestie van onderstand aan onvermogenden te regelen want er wordt op onze eilanden meer armoede geleden dan de buitenstaander bevroedt, terwijl er een groep ouden van dagen zijn, vooral mannen, wier verzorging schreeuwend roept om een tehuis, waar zij gedurende de laatste jaren van hun leven zeker kunnen zijn van een goede verpleging.

Het Bestuur zou prachtig werk kunnen verrichten door in nauwe samenwerking met de Stichting die hierin haar sporen reeds heeft verdiend t.w. Het Wit Gele Kruis, een spoedige oplossing te vinden in de vorm van een oude mannen tehuis.

De bouw van ambachtschool op Aruba en Curaçao is verheugend, maar nog steeds wordt er op de gewone scholen zelf niet voldoende gewezen op het nut en de wenselijkheid van een goede vakopleiding. **Wat meer propaganda op de scholen zou niet ongemerkt blijven.**

Collectieve Arbeidsovereenkomsten

Ik geloof dat wij langzamerhand het stadium bereikt hebben, waarin een verordening regelende de C.A.O. verantwoord is. Tot voor kort heb ik mij op het standpunt gesteld dat de twee partijen voor het sluiten van C.A.O. te weten werkgevers en werknemerorganisatie er nog niet aan toe waren om via dit middel elkaar de hand te reiken. Ik geloof dat langzamerhand wel het besef van gezonde arbeidsorganisatie aan het groeien is, ofschoon de organisaties zelf behoudens enkele uitzonderingen, **zich nog niet voldoende ontwikkeld hebben; ik geloof voorts dat de C.A.O. verordening de gezonde arbeidersorganisatie zal stimuleren.**

Ik stel mij op het standpunt dat het veel juister is de ontwikkeling van fatsoenlijke betrouwbare en verantwoordelijkheiddragende organisaties van overheids en werkgeverszijde te stimuleren, met volkomen behoud van de onafhankelijkheid dier organisaties, dan passief af te wachten welke organisaties uit de grond komen. Doet men dit laatste dan vrees ik dat lichtschuwe elementen in tijden van crisis en van onrust in troebel water zullen vissen, zodat wij dan bij gebrek aan boter en bij gebrek aan goede voorlichting, arbeidsverenigingen zullen krijgen, die niet zozeer het belang van de werknemer van het bedrijf en van land voorstaan, als wel het persoonlijk belang van de een of andere voorman of van de een of ander politieke groep.

En dit zal funest zijn voor de arbeidsvrede, funest voor de rust in het bedrijfsleven, weshalve funest voor de arbeider zelf en funest voor het land.

Moge men mijn woorden niet verkeerd interpreteren, het is een waarschuwend woord, dat hopelijk in onze samenleving overbodig is.

Ik moge van deze plaats een beroep doen op de bonafide arbeidersorganisaties die wij bezitten, om op de eerste plaats hun mensen verantwoordelijkheidsgevoel en plichtsbesef bij te brengen en ik moge de **werkgevers** op het hart drukken alle medewerking te verlenen aan **bonafide** arbeidersorganisaties, mede in het belang van het bedrijf zelf.

Eenieder heeft het recht zich vrij te organiseren, zonder inmenging van de overheid en zonder inmenging van de werkgever, mits men blijft binnen de perken door de wet gesteld.

Geen „closed shop"

En deze vrijheid van organisatie impliceert het verbod om bepaalde arbeiders tot toetreding in een bepaalde organisatie te dwingen door middel van „closed shop".

Het „closed shop" systeem is in de U.S.A. en elders de **afsluiting** van een strijd en ontwikkelingsperiode, terwijl hier de „closed shop" slechts een middel zou kunnen zijn om een bepaalde vereniging tot een kunstmatige groei te dringen, ten koste van de vrijheid van organisatie en ten koste van het recht op arbeid van anderen. „In de zweet uws aanschijns zult gij uw brood verdienen", dit geldt voor ons allen, en het impliceert dat wij de plicht hebben om te werken, maar ook het recht hebben om te arbeiden om ons gezin en onszelf het dagelijks rood te verschaffen.

Wie hieraan durft te tornen, wie dit wil beperken, pleegt broodroof.

Ik ben ervan overtuigd dat geen enkel van de arbeiders van de Antillen, waar wederzijdse hulp en onderlinge bijstand, zo gaarne met een vriendelijke lach gegeven wordt, zijn medearbeider te kort wil doen, zelfs niet terwille van zijn vereniging.

Ik ben ervan overtuigd dat ook hier een arbeidersorganisatie het best tot bloei zal komen, door onbaatzuchtig voor de arbeiders zelf te werken en ik geloof dat wij thans op de goede weg zijn.

Grondpolitiek

Een sociaal economische maatregel van de eerste rang is de kwestie van Gouvernements grondpolitiek.

De kleine man, die met wat gespaard geld zijn eigen huis wil bouwen stuit al te vaak op de moeilijkheid dat hij niet of tegen een behoorlijke prijs een stuk terrein kan kopen.

Het Gouvernement zelf heeft meen ik, niet veel meer domeingronden. Daarom verdient het aanbeveling dat het gouvernement ertoe overgaat bepaalde stukken die daarvoor in aanmerking komen op te kopen om deze na verkaveling tegen een lage prijs te verkopen aan die gewone man. Op deze wijze zou de bouw van eigen huis kunnen worden gestimuleerd.

Ook wil aandringen op herziening van de grondpolitiek in het algemeen. Op Ceroe Domi en langs het Rif liggen bouwrijp gemaakte gronden ongebruikt. Er zijn voldoende gegadigden om te kopen, zelfs tegen hoge prijzen, maar niet voor erfpacht, en m.i. terecht

Indien het Bestuur b.v. ertoe zou overgaan de gedempte gronden bij Rif en Waaigat te ver-

A. M. Smit.

Werd geboren te Leeuwarden, 13 November 1901. In 1917 behaalde hij zijn Mulodiploma en bezocht daarna de Middelbaar Technische School te Leeuwarden. In 1922 slaagde hij als Waterbouwkundige; in 1923 als Burgerbouwkundige. In 1928 behaalde hij zijn diploma als Gewapendbeton technicus P.B.N.A.. waarna hij nog (in 1934) voor wegentechnicus P.B.N.A. studeerde.

Van 1929 — 1931 werkte hij op Curaçao als Waterbouwkundig Opzichter bij de verbetering van de havenwerken op Curaçao, Aruba en Bonaire. In 1934 keerde hij op Curaçao terug, trad op als chef van diverse afdelingen O.W. en bezocht als zodanig Bonaire en de Bovenwindse eilanden.

Ook als sociaal werker heeft deze man een enorme staat van dienst; hij is Voorzitter en Bestuurslid van een groot aantal verenigingen tot algemeen nut. Smit is een man, die door zijn bijna 20-jarig verblijf op Curaçao ons eiland zeer goed kent. Alle bevolkingsgroepen, hier woonachtig, kennen hem, en weten, dat hij, hoewel als Fries wat stug, strikt rechtvaardig is, en helpt waar hij kan helpen.

Wat wil de Katholieke Volkspartij?

Wat is het karakter van de Nationale Volkspartij?

De Nationale Volkspartij is in wezen een antwoord op de Democratische Partij zoals Mr. Dr. Da Costa Gomez dit geformuleerd heeft en zoals dit door zeer velen — vooral onder de katholieken — als juist is aanvaard.

Met de oprichting van de D.P. stelde zich voor hen, die er zich niet mee verenigen konden in 1945 de vraag: wat te doen, om dit probleem afdoende te beantwoorden? De diagnose van het verschijnsel was duidelijk genoeg: dat deze Partij zulk een grote aanhang won was blijkbaar te wijten aan de omstandigheid, dat de mentaliteit, die zij vertegenwoordigde, een sterke aantrekkingskracht op het volk uitoefende. Zo sterk, dat dit volk de gevolgen van zijn steun aan die Partij blindelings riskeerde, welke gevolgen waren: het verlenen van macht aan elmenten, die zich tot dan toe nimmer in de vooruitgang van het volk geïnteresseerd hadden getoond; en die anti-clericaal waren, niet om de motieven, welke het volk daar wellicht voor had, maar op anti-godsdienstige gronden.

Deze diagnose lag ten grondslag aan het antwoord, dat Dr. D. C. Gomez formuleerde op het probleem: de Democratische Partij, welk antwoord thans Nationale Volkspartij heet.

Dit antwoord ontleent niet zijn kracht aan de principen, waar het van uitgaat; principen die de mentaliteit, door de Democratische Partij aangewakkerd, zouden bestrijden, zoals de waarheid de dwaling bestrijdt. De Nationale Partij heeft t.o. de D.P. haar kracht gezocht in het vormen van een politieke groepering, die zij beter aangepast achtte aan de mentaliteit van het volk dan de Democratische Partij.

Doch daartoe moest de N.V.P. ook uitgaan van die mentaliteit, gelijk zij is. Ze moest haar aanvaarden met al het juiste, maar ook het verkeerde, dat er in school. Ze kon de ogen niet sluiten voor het feit, dat de Democratische Partij haar succes dankte aan het inwilligen van zekere onder het volk levende verlangens, die, in het objectieve licht der waarheid gezien, niet gerechtvaardigd konden worden. Maar evenmin kon ze de ogen sluiten voor het feit, dat haar succes zou staan of vallen met het al dan niet toegeven aan deze zelfde tendenzen, zij het dan ook in meer gematigde vorm.

Met deze tendenzen bedoelen wij de opvatting, dat raciale ambities een duurzaam fundament zouden kunnen zijn voor de ware vooruitgang en grootheid van een volk. Wij doelen op het uit deze opvatting voortvloeiend anti-clericalisme, en de gevaren, die dit op zijn beurt meebrengt voor de godsdienst en dus voor de hoogste, want geestelijke belangen van dit katholiek volk.

De stichters van deze partij hadden dus te kiezen tussen twee mogelijkheden:

— of een standpunt in te nemen, pricipieel, dit is: lijnrecht, tegenovergesteld aan dat van de „Democraten";

— of, vanwege de overheersende neiging van de grote massa, de Democratische mentaliteit in een nieuwe partij voor zulk een gedeelte over te nemen en te verwerken, als van de ene kant succesvol, en van de andere kant toelaatbaar werd geacht.

Gelijk wel bekend, koos men het laatste lid van dit alternatief, en stichtte een partij, die in wezen een compromis en geen principiële partij was.

Actie-program van de Katholieke Volkspartij

Financiën.

23. *Het financieel beleid diene gebaseerd te zijn op de gedachte, dat iedere uitgegeven gulden afkomstig is van de arbeid van het volk en dat daarom de gelden ten bate van de gegemeenschap op deskundige wijze dienen te worden beheerd. Het beheer der overheidsfinanciën zij voorzichtig en zuinig, ook met betrekking tot de omvang van het ambtelijk apparaat.*
   Het ambtenarencorps diene nl. een selectiecorps van deskundigen te zijn, waarin de besten van de landskinderen volgens hun prestaties de beste kansen en de hoogste plaatsen krijgen. „The right man on the right place".
24. *Op de uitgave der gevoteerde middelen door departementen diene een strenge controle te worden uitgevoerd. Bij de vaststelling der begroting diene men niet incidenteel, maar volgens een constructief welvaartsplan te werken. De begroting worde dus het een-jarig hoofdstuk van een meerjarig nationaal welvaartsplan*
25. *Het huidige sterk verouderde belastingstelsel worde herzien; rekening diene te worden gehouden met gezinsgrootte en al of niet gehuwd zijn. Onder invoering van een billijke en consequente progressiviteit op persoonlijk inkomen worde gezorgd, dat de ondernemingslust niet worde belemmerd.*
   Overgegaan worde tot verlaging van de belasting op de eerste levensbehoeften.
26. *Belastingpolitiek overeenkomstig het peil der conjunctuur.*
27. *Fondsvorming voor pensioenen, studiebeurzen, invaliden, etc.*
28. *Pensioenregeling voor oorlogsweduwen.*
29. *Wettelijke regeling van pensioenen voor alle werknemers.*
30. *Reservevorming voor de toekomst.*

Kiest K V. P. — Lijst 2. Nummer 1.

kopen, zou uit de opbrengst een groot deel van de gemaakte kosten kunnen worden gedekt.

Gaarne vernam ik de mening van het Bestuur.

Vakscholen en beroepsvoorlichting

Nog steeds klinken mij na de gemeende uitroep van de geachte leden Voges en Dr. da Costa Gomez; een uitroep die ook ik zelf menigmaal heb geuit: „beter onderwijs buiten en vakscholen".

Voor het eerste hebben wij de toezegging op de kortst mogelijke termijn en men is reeds hieraan bezig. Wat het tweede betreft, ook hieraan is men bezig maar nog ben ik niet tevreden.

Wat onverbrekelijk verbonden is aan het vakonderwijs is de beroepsvoorlichting. Deze voorlichting kan en moet reeds op school beginnen, kan en moet in de bedrijven en op kantoren worden voortgezet. Het onbekende kan men niet liefhebben.

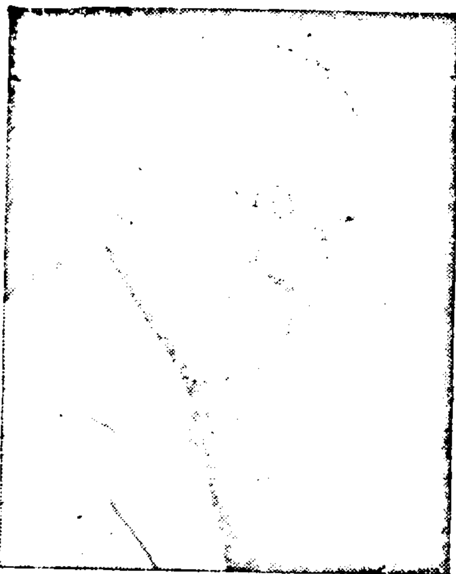
Daarna moet bekendheid met de vakken en beroepen worden gepropageerd — daarom moet aan de jeugd en aan ouderen worden voorgehouden wat zij kunnen bereiken en daarom moet bij de beroepsvoorlichting, „vocational guidance" worden nagegaan wat hun aanleg is.

De mogelijkheid voor beroepsopleiding mag niet beperkt worden tot de jeugd, maar ook ouderen moeten de kans krijgen. Wij moeten het belang van dit laatste niet onderschatten. Veel te veel lopen er rond, of werken zonder een vak te kennen. De grote hoop bestaat uit ongeschoold personeel, een categorie die bij iedere inkrimping het eerste er uit gaat. Het is reeds zover dat werkgevers praktisch geen mensen die de 40 gepasseerd hebben in dienst nemen. Waar immers de prestaties van ongeschoolde arbeid door jonge krachten hoger zullen liggen, laat men de ouderen gaan.

Daarentegen zal een vakman met de jaren ervarener worden en daardoor in waarde winnen voor zijn werkgever, hetgeen weer tot gevolg heeft dat hij meer gaat verdienen voor zichzelf en zijn gezin.

Daarom herhaal ik: vakscholen en beroepsvoorlichting en liefst zo gauw mogelijk.

Katholieke Surinamers stemt principieel.

Dr. M. R. B. W. Berkenveld

We herinneren het ons nog als de dag van gisteren. Op een avond kwam in de statenzaal aan bod de verordening tot regeling van de vestiging op Curaçao. De toen actieve „St. Aloysiuskring" der Katholieke Surinamers had een brief gestuurd, om te pleiten voor de rechten van de Surinamers, leden van hetzelfde rijksverband. De brief vond gunstig onthaal bij het katholieke lid, de heer Desertine, maar Dr. Maal vond schijnbaar, dat er té veel belangstelling voor was. Om kort te gaan, er kwam een plechtige verklaring van de vertegenwoordiger van het Gouvernement, van achter de groene tafel, de heer Hoogeveen, dat men niet bezorgd behoefde te zijn: „de toepassing zou eerlijk zijn, men stond geen uitsluitingsysteem voor.

Dat was goed werk. We hadden ook niet anders verwacht.

Er is eens een boek geschreven over de talrijke emigraties naar Suriname, doch er kan nu een boek geschreven worden over de emigratie van de Surinamers zelf naar onze eilanden.

Bovengenoemde St. Aloysiuskring heeft eens een rapport samengesteld, waarin nagegaan werd, wat de Surinamers hier op Curaçao verrichten en wat hun sociale positie is. Met trots kan er op gewezen worden, hoe zij het onderwijs op Curaçao en de andere eilanden van talrijke krachten hebben voorzien, en dat niet alleen in de tijd toen het Moederland „dicht" zat. Eerlijk willen we erkennen, dat ze niet in de Curaçaose samenleving opgingen en verdwenen, doch dit getuigt van historisch gegroeid eigen verleden, dat hun een apart karakter schonk.

Ze maken echter niet een **los-staand**, doch een **integrerend** deel uit van de Curaçaose maatschappij, dit in tegenstelling bv. met de Portugezen. Ze bouwen mee op en hebben dus ook rechten.

Rechten geven ook verplichtingen en we begrijpen, dat een katholiek. Surinamer huiverig is, om zijn stem te geven aan een candidaat van een lijst, van een partij die niet zijn principes voorstaat. Hij wil graag zijn stem aan een landgenoot geven dat is zijn goed recht. Het spreekt vanzelf, dat hij het liefst aan een landgenoot zijn rechtsbescherming toevertrouwt.

We weten ook, dat hij wars is van overdreven acties, zoals die van de heer Braam die, geheel in tegenstelling met de feiten, abusievelijk meende te concluderen, dat de Surinamer geen huizen kregen toegewezen. Men moet nooit te ve... op ... tribune spelen, dat is ... culair.

De Surinamers, die katho... zijn weten, dat de politiek h... leven raakt, dat naast en boven hun Surinamer zijn, hun men... en Christen zijn staat.

Zij zullen daarom komen tot de Katholieke Partij, ze zullen hun stem ostentatief geven aan de welbekende Dr. Berkenveld en dan weten ze, dat hun rechten als mens, als Christen en ook als Surinamer veilig zijn. Zoals Dr. Berkeveld weldadig werkte voor zijn landgenoten tot op Zaquito, zo zal de Katholieke partij hard werken voor hun belangen. Hun sociale positie moet stevig zijn. Hun ontslag mag geen verstoten van het eiland kunnen betekenen.

Een procureur zei ons eens „Iemand mag vrij van Groningen naar Maastricht gaan, en dat moeten we ook voor de onderlinge staatsdelen respecteren." Alhoewel natuurlijk zó dat er geen economische verwarring komt. En een van onze rechters voelde wat voor de opmerking van een advocaat, dat „het weggaan naar Suriname geen vertrekken naar het buitenland betekent". De grote woorden moeten leven: **„rijkseenheid"** is iets levends, dat steunt op een reëel verleden en hier op een weldadig aanwezig zijn van vele jaren.

Bevordering van 't algemeen welzijn

Bevordering van Gods eer.

„Deze samenwerking (samenwerking bij de inrichting van de Staat, bij de organisatie van zijn functies) houdt zonder twijfel een speciale en ruime medewerking aan het welzijn van de mensheid in: of liever, zij draagt daadwerkelijk bij, indien zij behoorlijk en met de goede bedoeling wordt verleend, tot bevordering van Gods eer, de Schepper en Ordenaar van de mensheid."

(Paus Pius XII in zijn rede van 5 Aug. jl.).

Wat de Paus hier zegt over de diepste grond van ons politieke leven is eigenlijk niets anders dan een variant op de oeroude grondwet van het leven.

Een grondwet, die onuitwisbaar in ons aller harten staat geschreven.

Een grondwet, die, omwille van de weerspannigheid van het Joodse volk, op de berg Sinaï in stenen tafelen werd gegrift: onder een indrukwekkende tentoonspreiding van de krachten van de natuur om de belangrijkheid ervan te onderstrepen.

Een grondwet, die tenslotte in het Nieuwe Testament door Christus als voornaamste gebod werd meegegeven. Gij zult de Heer Uw God beminnen, met heel Uw hart, met heel Uw ziel en heel Uw verstand. En het tweede **daaraan gelijk:** Gij zult Uw naaste beminnen als U zelf.

We weten het allemaal in theorie, maar de practische gevolgtrekkingen in het dagelijks leven ontgaan ons of liever we durven of willen deze rechte lijn niet consequent op alle gebied door trekken.

Daarom is het zo gelukkig, dat bij tijd en wijle de Pausen ons weer op het rechte spoor zetten, „Bevordering van het algemeen welzijn — de practische verwezenlijking van het tweede gebod, in de politiek, in de staatkunde is identiek met, hetzelfde als de bevordering van Gods eer, een uiting van onze liefde tot God".

Het is wederom het op elkaar inspelen van de twee voornaamste geboden, die in feite één zijn en die als een rechtlijnige, lichtgevende streep, door de ganse schepping moet lopen, hier geprojecteerd in de politiek.

Medewerking aan het algemeen welzijn is een ruime omschrijving voor een in de practijk toch strak omlijnd begrip.

Onze tegenwoordige Paus omschreef in Zijn Kerstboodschap van 25 December 1942 de medewerking aan het algemeen welzijn als volgt:

„Bevordering van de uiterlijke voorwaarden, die het geheel der burgers nodig heeft voor de ontwikkeling van hun eigenschappen en hun werkzaamheden, van hun **stoffelijk, intellectueel** en **godsdienstig** leven; in zoverre echter van de ene kant de krachten en werkvermogens van het gezin en van andere organismen, die recht hebben op een natuurlijke voorrang niet toereikend zijn, en van de andere kant door de heilswil van God niet in de Kerk een andere universele gemeenschap is aangewezen ten dienste der menselijke persoonlijkheid en ter verwezenlijking van dezer godsdienstige doeleinden".

Hieruit blijkt wel hoe omvangrijk het terrein is, waarop wij als christenen en in christelijke geest, onze talenten en capaciteiten kunnen en moeten ontplooien.

Alle werkzaamheden in deze wereld moeten gericht zijn op, mogen tenminste niet strijdig zijn met het doel van de mens, dat verder ligt dan deze wereld.

Alle werkzaamheden op politiek, sociaal en economisch terrein, op cultureel gebied en op godsdienstig gebied.

Wanneer wij dit behoorlijk en met de goede bedoeling doen, dan is hieraan onafscheidelijk, onlosmakelijk verboden: **de bevordering van Gods eer.**

Dit toch is het voornaamste doel aller mensen. Van nature geschapen als een wezen met een zedelijk, godsdienstig karakter, heeft de mens als voornaamste plicht, God te dienen en te eren. Zo is het duidelijk, waarom de katholiek de plicht heeft, een plicht van eerste orde, om zich naar de mate zijner mogelijkheden te geven aan de politiek en alles wat hiermee samenhangt.

E. J. Morkos.

Elias Morkos werd te Willemstad, Curaçao, geboren op 18 September 1918 uit ouders, die afkomstig waren uit Beyrouth, Libanon, doch die reeds sinds het jaar 1906 alhier gevestigd waren. Hij heeft verschillende priesters in de familie: een oom, drie neven en een oud-oom in de Verenigde Staten, die Geheim-Kamerheer is: Mgr. Mansour Stephen.

In December 1935 behaalde hij het eind-diploma Mulo, kwam bij het Kadaster tot opleiding voor Rooimeester en werd in die functie 16 December 1936 benoemd. Bij de instelling van Landmeetkundige Diploma's verwierf hij Diploma-Landmeetkundige A en B. Verder heeft hij Diploma Boekhouden en deed voortgezette studie in de Spaanse en Engelse taal.

Als kind bezocht hij Europa en de Libanon en in 1947 opnieuw het grootste gedeelte van West-Europa. Ook heeft hij verschillende malen de Verenigde Staten bezocht. Hij was en is bestuurslid van verschillende verenigingen tot algemeen nut, zodat zijn sociale belangstelling niet dateert vanaf het ogenblik dat hem gevraagd werd, candidaat voor de Staten te worden.

Witgemutste K. L. M.-ers deden hun best

Amsterdams Schreierstoren vliegt naar Amerika

Als men bedenkt, dat nog maar een dertigtal jaar geleden de service, die de K.L.M. de luchtreizigers bood, zich hoofdzakelijk kenmerkte door het uitlenen van een zware leren jas en het plaatsen van een warmwaterstoof in de vliegtuigjes en men vergelijkt dit met de service, die de luchtvaartmaatschappij haar passagiers thans biedt, dan blijkt weer eens overduidelijk, welk een enorme vlucht de burgerluchtvaart in een betrekkelijk korte periode heeft genomen.

Kon vroeger slechts de man, die de luchtreizigers vaak over het glibberige toegangspaadje van Schiphol moest dragen tot het „servicepersoneel" worden gerekend, thans is een grote staf dag en nacht in de weer om de passagiers een prettige en vlot verlopende reis te bezorgen.

Zo bevinden zich in het nederige barakkenkamp bezijden het platform van Amsterdams luchthaven, waar de keuken, bakkerij en diepvriesafdeling van de Civiele Dienst tijdelijk zijn ondergebracht, een aantal witgemutste vakmensen die verantwoordelijk zijn voor de maaltijden en versnaperingen, welke de K.L.M.-passagiers ergens hoog in de lucht door de steward of stewardess krijgen voorgezet. Dat zij hun vak verstaan, is onlangs wel zeer duidelijk gebleken op de grote HORECAF-tentoonstelling, die in Amsterdam werd gehouden.

De chef-pâtissier van het KLM-restaurant „Aviorama" op Schiphol, de heer C. Haage, ontving de ereprijs voor een prachtig suikerwerk, dat de richtingaanwijzer van de luchthaven voorstelde. De chef-kok van het intercontinentale restaurant, de heer J. A. de Boer, kreeg een eervolle vermelding voor een vleesschotel, terwijl later aan de heer A. van Tol, garde-manger van Aviorama, voor een zg. vrije schotel, eveneens een eervolle vermelding werd verleend.

Het succes van deze K.L.M.-koks bleef niet zonder gevolg, want reeds korte tijd later ontving de K.L.M.-keuken op Schiphol de opdracht van het American Society Travel Agency „ASTA" te Washington tot het vervaardigen van drie suikerwerken, die resp. voorstelden: een Hollandse molen, een wereldbol en een klomp, voorzien van het K.L.M.-embleem. Deze drie producten van Nederlandse suikerbakkerskunst zijn inmiddels al per vliegtuig naar Washington overgebracht.

MEVR. F. D. R. ONDERSCHEIDEN. — Mevr. Eleanor Roosevelt neemt de eerste „Onderscheiding voor belangrijke humanitaire diensten" in ontvangst, die door het Amerikaanse Journaal voor verpleging wordt uitgereikt. De oorkonde wordt aangeboden door de Assistant Surgeon General Lucille Pitry, die verbonden is aan de Amerikaanse Openbare Gezondheidsdienst.

Van de Gemeente Amsterdam ontving de heer Haage een niet minder eervolle opdracht. Namelijk het vervaardigen van een model van suiker met bijbehorende taart van de bekende Schreierstoren te Amsterdam.

Deze toren werd reeds in 1482 gebouwd en vormt nog altijd een van de bezienswaardigheden van de Nederlandse hoofdstad. Hij heeft in de geschiedenis van de Nederlandse zeevaart een belangrijke rol gespeeld. Van hier uit immers vertrok in 1595 de eerste Indië-vaarder, die sindsdien door talloze anderen gevolgd werd. Hier kwamen dan ook de vrouwen van de schepelingen tezamen om afscheid van hun mannen te nemen, waarbij de tranen uiteraard altijd rijkelijk vloeiden.

De belangstelling in Amerika voor de toren is voornamelijk gelegen in het feit, dat op 14 April 1609 Henri Hudson met zijn schip „d'Halve Maen", van deze plaats koers zette naar Amerika, op welke reis hij de rivier ontdekte, die later zijn naam kreeg.

De heer P. Mijksenaar, hoofd van de afdeling Pers, Propaganda en Vreemdelingenverkeer van de Gemeente Amsterdam, heeft deze Schreierstoren van suiker, welke 80 cm. hoog is en een omtrek heeft van 30 cm., Zaterdag 4 November jl. naar Amerika medegenomen. Vele New Yorkers zullen dit natuurgetrouwe model van de Schreierstoren, die ook in de Amerikaanse geschiedenis een rol heeft gespeeld, via de televisie kunnen bewonderen.

NIEUWSKRUIMELS

— De ambassade der Verenigde Staten te Moskou meldt, dat haar ambassadeur Alan Kirk Donderdag de Russische hoofdstad per vliegtuig heeft verlaten om een veertiendaagse particuliere reis te maken. De ambassadeur is voornemens zich naar Parijs, Brussel en Londen te begeven alvorens naar Moskou terug te keren. Hij zal vergezeld zijn van mevrouw Kirk en van verscheidene personeelsleden van de Amerikaanse ambassade.

— Mevrouw Henry Ford heeft aan het Edison-Instituut te Detroit vier millioen dollar vermaakt. Het instituut is in 1939 door de familie Ford opgericht voor rechtstreekse of indirecte steun aan paedagogische werkzaamheden.

— Het Franse leger zal spoedig de beschikking krijgen over een nieuw soort tank van 50 ton, die door militaire deskundigen als beter dan de Britse „Centurion" wordt beschouwd, aldus meldt de „Figaro". Deze Franse tank zou een draaibare geschutstoren hebben, granaten kunnen afvuren, die 35% meer doordringingsvermogen hebben dan die van de „Centurion", uitgerust zijn met verschillende luchtafweerwapens en hellingen van 65 graden kunnen beklimmen.

— In het moederhuis van de zusters Dominicanessen te Avillefranche de Rouergue bij Toulouse heeft een brand gewoed, welke geen slachtoffers heeft gemaakt, doch wel een schade van naar schatting 30 millioen francs heeft aangericht.

SCHAAKNIEUWS.

Hieronder volgen de uitslagen van de competitiewedstrijden, gehouden op Vrijdag 24 November in het gebouw „Scala" te Oranjestad:

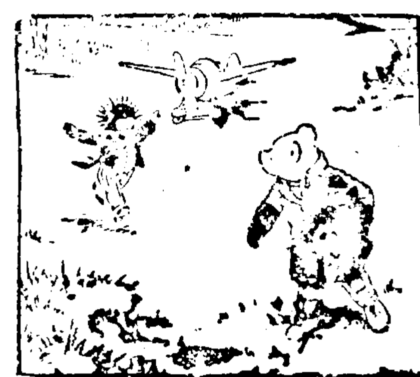
Groep I :	Pandt	—	Tjon Sie Fat	: 1 — 0
	Lopez	—	Croes	: afgebroken
	Hehenkamp	—	Postma	: 0 — 1
Groep II :	De Vries:	—	De Vries	: 0 — 1
	Koster	—	Domburg	: afgebroken
Groep IV:	Van Aggelen	—	Tjon Fan Sjin	: ½—½
Groep V :	Hickinson	—	Van Thol	: 0 — 1
Groep VI:	De Ruyter	—	Scott	: 0 — 1

Op Vrijdag 1 December zal worden geschaakt in het gebouw van de R.K. Militair Tehuis te San Nicolas, des avonds om 19.45 uur

Rupert en het levende Speelgoed.

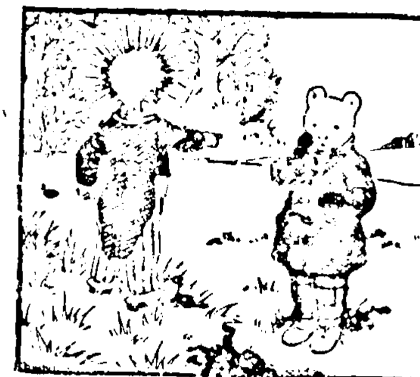

21. Rupert ontdekt geen spoor van de speelgoed-giraffe en het nijlpaardje en gaat maar weer naar bed. De volgende morgen gaat hij bedroefd op stap om Sylvia te vertellen wat er gebeurd is. „Ik begrijp er niets van", mompelt hij. „We hebben ons best gedaan om precies te doen wat ze graag hadden en waarom zijn ze dan niet bij ons gebleven? En waar hangen ze nu uit? Als er nu maar sneeuw op de grond lag, dan zouden we hun voetstappen kunnen zien en hen volgen." Hij gaat zó op in zijn eigen overpeinzingen, dat hij niet naar boven kijkt en dus ook niet ziet wat er in de lucht verschijnt.

22. Het vliegtuigje is geland en vóórdat Rupert in de gaten krijgt, wat er aan de hand is, holt de piloot naar hem toe.

„Hé beertje Rupert!" roept de boeman. „Waarom heb je die dieren meegenomen en me niet gefloten?" Rupert kijkt hem verbaasd aan. „Omdat ik je fluitje aan Sylvia had gegeven", antwoordt hij. „Maar vertel me eens: hoe ben je te weten gekomen, dat ik de giraffe en het nijlpaardje mee naar huis had genomen?" De boeman fronst zijn voorhoofd en kijkt erg gepikeerd. „Ik heb je met hen zien lopen", gromt hij. Rupert blijft stilstaan en kijkt bezorgder dan ooit.

23. Omdat Rupert merkt, hoe kwaad de boeman is, vertelt hij hem precies wat er gebeurde. „De giraffe en het nijlpaardje wilden van iemand zijn", zegt hij, „maar ze zijn weggegaan en ik heb geen idee waar ze nu uithangen." De boeman snuift. „Ik weet wel waar ze zijn", roept hij uit. „Ik ben door de schoorsteen naar beneden gekropen, heb het raam opengemaakt en ze teruggebracht naar het kasteel van het kerstmannetje. Je hebt al veel te veel kostbare tijd van mij verknoeid en we zijn kwaad op je." „Dus dát is de reden waarom het raam open stond", zucht Rupert. „Ach, lieve boeman, ik heb werkelijk niemand kwaad willen doen."

24. De boeman ziet, dat hij Rupert helemaal van streek gebracht heeft en hij draait een beetje bij. „De giraffe en het nijlpaardje worden goed bewaakt in het magazijn van het kerstmannetje", zegt hij. „Het was erg stout van hen, om die parachute te nemen en hier te dalen, en jij had zulke grappen niet mogen aanmoedigen. Zij moeten daar blijven tot er kinderen zijn, die aan het kerstmannetje schrijven en om hen vragen. Wat m'n fluit betreft: zeg Sylvia, het aan deze boom op te hangen. Dan kan ik het meenemen, als ik de volgende keer langs kom." En hij holt terug naar zijn vliegmachine.

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

't Erfgoed der Helfensteiners

„Een ogenblik moest je toch eens naar de feestplaats zien", monterde de smid haar op. „Wie behoort bij het jagersfeest, zo niet jij, Geertrui, de jagersdochter, jagersvrouw en jagersmoeder en zeker vandaag, nu je jongen, als Hein de speurhond geleid heeft, wat toch als een eer en onderscheiding geldt bij de jagers? Ook vertelde men daar net bij de schietstand, dat Hein de vogel afgeschoten heeft, toen de jongelui moesten schieten en waarmee de graaf zelf hem gelukgewenst heeft. Als je wilt, zal ik je begeleiden door de menigte".

„Ik dank je, Jakob, voor je goede bedoeling maar de plaats van een weduwe is niet onder de vrolijken".

„Leg dan die weduwenrouw toch ook eindelijk eens af, Geertrui! Daar beneden zie ik er een, die niets liever zou willen", zei zonder omwegen de smid, wiens woorden zo hard klonken als zijn hamerslagen.

„Dat zal nooit gebeuren", zei Geertrui beslist.

„Neemt me niet kwalijk, dat ik nu naar huis ga. Er is op zulke dagen veel doortrekkend volk op de wegen en het is voor een vrouw zonder bescherming niet raadzaam in het donker te gaan. Kom, Agnes!"

„Wacht Geertrui, ik ga met je mee", riep Hans Rieter haar toe, terwijl hij van zijn zitplaats opstond. „Voor mij, oude man, is het al genoeg feest geweest. God behoed je, Jakob! Als je Johannes ziet, dien wildzang, zeg hem dan, dat hij voor het donker moet thuis zijn".

Zwijgend liep de gildemeester naast de weduwe op de bedevaartsweg langs de rand van het woud, terwijl Agnes, naar kindergewoonte, vooruitliep, hier en daar een bloempje plukkend. Reeds hadden ze de schaduw der beuken bereikt, toen Rieter voorzichtig begon: „Het is nu reeds drie jaren geleden, Geertrui, dat het ongeluk gebeurde, dat je tot weduwe maakte. Drie jaren zijn een lange rouwtijd, daarin moet ik de smid gelijk geven".

Daar de vrouw zwijgen bleef, ging de oude voort: „Een edele dood is je Hendrik gestorven, toen hij zijn leven gaf, om dat van zijn heer te redden. Zijn daad is hoog geroemd geworden; maar wie zou het je als zijn weduwe kunnen kwalijk nemen; als jij er anders over dacht en het hem ten kwade duidde, dat hij op het ogenblik des gevaars vrouw en kind vergat? — Gemakkelijk had hij zich kunnen redden; er was geen getuige in de buurt, toen de wilde ever zich tegen de graaf keerde. Had Hendrik ook maar een ogenblik geaarzeld, zo had hij zichzelf het leven gered en was voor jou en de kinderen bewaard gebleven.

Met haar grote, donkere ogen blikte Geertrui den spreker verwonderd aan.

„Neef, van al wat ge daar zegt, weet uw hart niets. Hoe komt ge aan zulke vreemde gedachten? — Nooit mocht Hendrik zijn heer in de nood verlaten; hij kon niet anders handelen, dan hij gedaan heeft. God alleen weet, hoe bitter ik het verlies van de trouwe man beween: doch een verwijt verdient Hendrik niet, omdat hij de plicht boven het leven stelde".

„Laten we dan de doden rusten en spreken we over de levenden. Geertrui, ik ben in grote zorg over Filip Amberg, mijn schoonzoon. Men vertelt zoveel in ons stadje; mij zelf zegt hij echter niets. Toch is me door derden ter ore gekomen, dat hij je weer gevraagd heeft en weer vergeefs gelijk vroeger".

„Het is, zoals ge zegt".

„En waarom wijst ge dit huwelijk af? Kan een vrouw méér verlangen, dan dat een man na achttien jaren weer dingt om háár, die hij het eerst zijn hart geschonken heeft? Dat hij de rijkste burger der stad is, legt bij jou niet veel gewicht in de schaal, dat weet ik; toch is welgesteldheid in het algemeen geen huwelijksbeletsel. Een beetje diftig is hij, een beetje uit de hoogte, maar een goed huisvader. Hanna, mijn dochter zaliger, heeft hij in eer gehouden en ze leefde gelukkig aan zijn zijde; ze was slechts te zacht voor hem, ook — hoe zal ik zeggen — te achteraf, te bescheiden. Ze trok zich het liefst geheel in huis terug, liet zich niet graag zien. Filip echter heeft een fiere, schone vrouw nodig, een naar wie de mensen kijken, als hij met haar door de stad gaat. Ge hadt van het begin af, beter voor hem gepast ... en nu dat ge weer vrij zijt ...."

Geertrui schudde het schone hoofd, waarom de donkere vlechten zich nog in rijke overvloed strengelden.

„Spreek me niet van een nieuw huwelijk, neef! Het is mijn heilig voornemen, ter wille van God en dc H. Maagd, mijn weduwstaat ongerept te houden. Hij laat me vrij om de armen en de zieken te dienen ...."

„De armen en zieken helpen, zou je ook in Filips huis vergund zijn; zelfs zou je ze een veel rijkere hulp kunnen verlenen dan nu in je weduwstaat. Amberg heeft een open hand voor de noodlijdenden en God alleen heeft de porties soep en bouillon, de broden, de warme kleren en wambuizen geteld, die mijn Hanna, zijn eerste vrouw, van haar deur heeft laten dragen!"

„Iets anders is het, de armen giften te schenken van zijn overvloed, iets anders is het, hen bij te staan met raad en daad. Filip Amberg zal zijn vrouw niet beletten, aan haar deur aalmoezen uit te reiken, maar nooit zal hij haar vergunnen, op elk uur van de dag of de nacht naar een ziekbed te snellen en daar te blijven, wanneer en zolang haar hulp nodig is".

„Het is zaak nog andere goede werken te doen. Geertrui, behalve armen- en krankendienst. Het gaat er om zielen te redden. Filip Amberg is aangestoken door de nieuwe godsdienst, die zich overal in het Rijk verbreidt. In de steden en op de markten hoort Amberg de bedriegelijke valse leeraren der niewigheidsprekers: Denk aan het gevaar voor hem en voor de kinderen, bijzonder voor Johan. Stervend heeft zijn moeder hem God beloofd voor de dienst des Altaars. Nooit zal Filip die belofte houden, als hij het Katholieke Geloof ontrouw wordt .... Een vrome echtgenote zou hem op de goede weg kunnen terugvoeren.

De diepe ontroering, die uit de stem van de gildemeester klonk vond haar weerklank in het hart der weduwen. Haar schoon, sprekend gelaat verbleekte; de fijngesneden lippen drukten zich vast opeen kortebange pauze volgde.

„Denk daar wel aan". vermaande smekend de grijsaard. Doch reeds antwoordde Geertrui besloten:

„God geve, dat Filip een vrouw vindt. die hem en de zijnen tot zegen strekt! Mij is het niet vergund, aan zijn zijde te staan. Ik heb een bijzondere gave gekregen, die ik ten nutte van zieken en lijdenden moet gebruiken: ik bedoel de zeldzame kennis van de wonderbare krachten, die Gods wijsheid en goedheid in wortels en kruiden. in zaden en bladeren. in stengels en bloesems heeft gelegd om koorts te verdrijven, wonden te genezen en smarten te lenigen.

Wie weet raad?

We hebben allemaal onze schoen gezet. Oom Tom, Tante Corry en jullie neefjes en nichtjes van Roekie tot Koeki. Ja, het wordt tijd om de schoen te zetten. Met wat hooi voor het paard en een mooie brief er in voor Sint Nicolaas. En dat wordt tijd. Sint Nicolaas moet zo zoetjes aan weten. wat hij brengen moet. En hij komt zo zoetjes aan rond in de nacht om de briefjes met wensen op te halen. Daarom hebben we de schoenen klaar gezet en het was een indrukwekkende rij. De grote schoen van oom Tom en zo naar beneden tot aan het schoentje van Koeki.

Uit alle schoenen staken de sprieten hooi voor het paard en op elke schoen hing een kaartje dat de goede Sint kon zien voor wie het bedoeld was: Pa, Ma, Roeki en zo verder naar beneden.

Dat lijstje met de wensen had heel wat om het lijf. Bij Tante niet, die wist wel wat ze wilde. Maar vooral bij Oom Tom, die maar niet klaar kon komen. Als Tante hem aanspoorde, om zijn verlanglijstje te maken, zei hij: „Let go" en ik kwam maar niets van.

Eindelijk is Tante bij hem gaan zitten met potlood en papier en zei, dat ze niet meer weg zou gaan, voordat het lijstje klaar was. Tante vroeg: „Wil je een das?"

„Ik heb al zoveel dassen", zei Oom Tom, „en dassen zijn veel te warm."

„Wil je een sigaretten-aansteker?"

„Je hebt niets aan die dingen. Als je ze nodig hebt, gaan ze niet."

„Wil je een vulpen?"

„Wie? Ik?" vroeg Oom Tom. „Ik heb toch geen neefjes en nichtjes om brieven aan te schrijven."

En zo ging het maar door, wel een uur lang. Maar Tante hield vol en eindelijk, eindelijk was er een lijstje en kon Oom Tom weer verder gaan met zijn geliefde krant.

Toen we dus 's avonds slapen gingen, stonden alle schoenen netjes op een rij met de namen er op en Sint Nicolaas kon komen.

Hij is ook gekomen. Dat was 's morgens onmiddellijk te zien. Er lag hooi overal op de vloer en een boek was opgegeten. De briefjes waren weg. En Sint Nicolaas had al vast wat lekkers in onze schoenen gestopt: suikerbeestjes en chocolade.

Dat was natuurlijk een reuze vreugde. De kinderen stonden te dansen van plezier en ze waren een beetje bang ook. Te denken, dat, terwijl ze sliep, Sint Nicolaas met zijn paard en Zwarte Piet in huis waren geweest. Dat ze aan die schoenen gezeten hadden! Maar goed, dat we sliepen en er niets van gemerkt hebben.

En toen kwam de grootste verrassing van allemaal.

„O kijk eens, Ma!" riep Doppy, want die zag het het eerste. Ze wees naar de grote schoen van Oom Tom, waar natuurlijk heel wat meer snoepgoed in kon dan in die van de kinderen. Toen zagen we het allemaal. De kaartjes waren verplaatst. Op de grote schoen van Oom Tom stond de naam van Koeki en op de kleine van Koekie stond met grote letters: Pa!

Heb je ooit van je leven. Koeki (5 jaar) werd er bij gehaald en voor het gerecht gebracht.

„Wat heb jij gedaan? Wie heeft die kaartjes verruild?"

„Sinterklaas" zei Koeki, „want Koeki is zoet."

Je ziet wel, dat het oppassen is bij Tante thuis. En nu waren het nog maar suikerbeestjes. Maar op 6 December moet Tante wel het vroegste opstaan van allemaal, want anders krijgt Koeki de sigaren van Oom Tom en Oom Tom de klepbroek van Koeki.

° ° °

Denken jullie nog steeds aan de postzegels? Tante heeft geschreven aan de neef in Holland en wacht nu op antwoord. Als hij de postzegels onmiddellijk wil hebben, stuurt Tante ze gelijk. Dus weest vlug. In de Sint Nicolaas- en Kersttijd doet iedereen iets voor een ander. Daarom moeten jullie ook iets doen voor onze zieke neef en stuurt gauw postzegels voor het te laat is.

* **

De raadsels, weet je wel, zijn deze:

1. Wie zijn geboren en niet gestorven?
2. Welke nieren hebben niet alle mensen?
3. In de muziek hoor ik thuis. Draai mij om en ik ben een jongensnaam.
4. Je draagt mij op het hoofd. Neem mijn hoofd er af en je kunt mij oogsten.
5. „Dag herder met je 100 schapen".
   „Ik heb er geen 100. Als ik er nog eens zoveel en half zoveel en ¼ maal zoveel en nog 1 schaap had, dan had ik er 100.
   Hoeveel schapen had die herder?

De oplossingen wacht Tante voor Donderdag 7 December gestuurd aan

Tante Corry,
Amigoe di Curaçao,
Consciëntiesteeg,
Curaçao.

Wist je dat?

VERSTROOID.

Professor, die in de spiegel kijkt:

„Merkwaardig! Waar heb ik dat gezicht toch meer gezien?"

ZWARE BLINDE DARM.

„Kerel, wat zie jij er slecht uit!"

„Zal wel uit komen. Ze hebben mijn blinde darm weggenomen en ik ben met die grap 30 pond afgevallen".

„Goeie genade, woog dat ding zo zwaar?"

KUNST CRITIEK.

„Hoe vond je de tentoonstelling?"

„Prachtig! Een schilderij heeft me tot tranen toe bewogen".

„Zo! Was het zo mooi?"

„Nee, maar ik zat er onder toen het koord brak".

SCHULD VAN DE POLITIE.

Rechter: „Schaam jij je niet, dat is nu al de achtste keer, dat je hier op het beklaagdenbankje zit."

Beklaagde: „Kan ik niets aan doen, mijnheer de rechter, de politie brengt mij telkens hier."

VRIJGEZELLEN.

Harry: „Kijk dat je de goede handdoek neemt, Jan, want met die andere heb ik mijn schoenen opgewreven."

Jan: „Ben je nu helemaal? Hoe dikwijls heb ik je al niet gezegd dat je daar de gordijnen voor moet nemen."

HEB JE IETS?

„Wat zie jij er beroerd uit! Heb je iets?"

„Ik niet. 't Is juist omdat ik niets heb. Daarom zie ik er uit of ik iets heb."

DE RIB VAN DE JUFFROUW.

Juffrouw: „Slager, dat ribstuk is te groot. Zou u het niet in tweeën kunnen delen?"

Slager (tot zijn knecht): „Jan, hak jij de rib van die juffrouw eens in tweeën."

Voor het welzijn van de Jeugd

De Kinderbescherming zet een actie in

Nog een paar maanden en dan zal de Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming op Curaçao kunnen terug zien op 4 jaren arbeid.

Het was 'n ontzaggelijke taak, die zij op zich genomen had, hetgeen kort na de oprichting bleek uit een reeks van problemen, waarmee men aldra te kampen had. Die problemen waren zowel van technische als van financiele aard. Zo goed als zonder middelen begonnen en zonder enig vooruitzicht om in de naaste toekomst betaalde krachten te kunnen aanstellen, zagen de Bestuursleden zich voor een berg van werkzaamheden geplaatst en zich beladen met een grote verantwoordelijkhied. Twee volle jaren heeft de Stichting doorgeworsteld en met vrijwilligers alle arbeid verricht, waarvoor elders een staf van bezoldigd personeel onontbeerlijk is. Door de bijzondere samenstelling van de Curaçaose bevolking waren de moeilijkheden, waarmee men te kampen had, nog veel groter dan waar dan ook.

Het heeft vooral een tijd geduurd, voordat de noodzakelijkheid van het ondernomen werk in brede kringen van onze samenleving werd begrepen en al zijn er op dit gebied nog onvervulde wensen, kan nu wel gezegd worden, dat niet velen meer aan het bestaansrecht van onze Stichting twijfelen.

Een zeer belangrijk onderdeel van het werk van de Stichting is dat der Kinderbescherming. Voor deze tak van sociaal werk, waarvoor het reeds gewettigd zou zijn, afzonderlijk een organisatie op te richten, heeft de Stichting nu een speciale actie ingezet. De echtgenote van Zijne Excellentie de Gouverneur, Mevrouw Peters-Witkam, die zeer grote belangstelling voor het werk van de Reclassering en Kinderbescherming heeft, verklaarde zich terstond bereid, het initiatief te nemen tot een propaganda actie op grote schaal en zo kwam dan dezer dagen een comité tot stand, waarin dames uit alle kringen van de Curaçaose samenleving vertegenwoordigd zijn. Gelijktijdig heeft de Stichting een geschriftje het licht doen zien, waarin nog eens duidelijk uiteen gezet wordt, wat onder Kinderrbescherming verstaan wordt en waarnaar het Bestuur van deze instelling streeft.

Wij lezen daarin o.a:

„WAT BEOOGT DE KINDERBESCHERMING?

Het hierboven genoemde sociale werk, waarvoor wij Uw belangstelling vragen, is een onderdeel van de uitgebreide taak, welke de „Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming" alhier sinds enige jaren op zich genomen heeft.

De „Reclassering" strekt haar bemoeiïngen uit tot volwassenen, terwijl de KINDERBESCHERMING werkt ten behoeve van **minderjarige** personen. Beide afdelingen der Stichting gestreven in grote lijnen hetzelfde doel na namelijk: **bestrijding van de criminaliteit.**

Voor hen, die in het algemeen iets meer willen weten omtrent het door de Stichting reeds verrichte werk stellen wij op aanvrage gaarne een exemplaar van ons laatst verschenen jaarverslag beschikbaar, welks inleiding „Wat beoogt de Reclassering?" ook het voor ogen gestelde doe duidelijk omschrijft.

...**Dit** geschriftje is echter uitsluitend gewijd aan de uiterst belangrijke taak van de KINDERBESCHERMING.

De doelstelling van deze afdeling is in onze Statuten als volgt omschreven:

„het treffen van maatregelen ten behoeve van minderjarigen, die met zedelijke en/of lichamelijke ondergang worden bedreigd".

Het was noodzakelijk een dergelijke arbeid ter hand te nemen, omdat in de loop der jaren de misdadigheid onder de Curaçaose jeugd onrustbarend is toegenomen.

Ook nu komt het nog maar al te veel voor, dat minderjarige personen wegens het plegen van kleinere of meer ernstige misdrijven met de Politie en daarna met de Justitie in aanraking komen.

Een ander verschijnsel is, dat jonge meisjes door verkeerd gezelschap, ongunstig milieu of andere oorzaken, tot slecht zedelijk gedrag vervallen en met totale ondergang bedreigd worden.

De KINDERBESCHERMING nu, trekt zich het lot aan van alle jeugdige personen — jongens of meisjes — die het slechte pad zijn opgegaan en zij streeft ernaar de jongelui onder goede leiding te doen heropvoeden tot nuttige mensen in de maatschappij.

Tot nu toe heeft de Stichting op dit gebied reeds zeer bevredigende resultaten bereikt. Tal van jongens, die zich aan het een of ander misdrijf hebben schuldig gemaakt, werden onder ons toezicht geplaatst en door tussenkomst van de ambtenaar der Kinderbescherming in staat gesteld, een nuttig vak te leren, of in een passende werkkring zich verdienstelijk te maken. Ook zijn door bemiddeling van de Stichting verschillende meisjes, die tot onzedelijk gedrag vervallen waren, in een geschikt milieu geplaatst en er is alle hoop, dat zij nu tot fatsoenlijke mensen zullen opgroeien.

Om echter het kwaad van criminaliteit en zedelijk verval bij onze jeugd afdoende te bestrijden, moet men zich ook hier realiseren, dat **voorkomen beter is dan genezen.** Vele verwaarloosde jongens en meisjes van Curaçao zouden immers niet tot slecht gedrag gekomen zijn, indien er een instantie geweest was, die zich hun lot had aangetrokken en hun had gegeven, wat zij tot nu toe gemist hebben: goede leiding, gezonde ontspanning of een nuttige bezigheid. Jongens en meisjes, die men aan hun lot overlaat en die langs de straat slenteren zonder dat zij enig doel hebben, komen vanzelfsprekend tot baldadigheid, slechte gewoonten, dobbelen, diefstal enz.

De oorzaken van verwaarlozing of verwildering dier kinderen zijn vele, b.v.:

het ontbreken van een normaal gezinsleven thuis,
slecht voorbeeld van de ouders,
slechte behuizing enz.

Hoe het kwaad te bestrijden?

De Stichting meent, dat het de plicht van de maatschappij is om alle kinderen, die door slecht milieu worden beinvloed, of die door genoemde omstandigheden practisch geen opvoeding hebben, op te vangen. Dit werk moet volgens een vast plan worden uitgevoerd en dient spoedig ter hand genomen te worden.

In het kader van dit plan vallen:

a. het doen tot stand komen van openbare speelplaatsen met behoorlijk toezicht.

b. het organiseren van jeugdkampen.

c. invoering van de leerplicht.

d. het op grote schaal organiseren van vakonderwijs.

e. het organiseren van bioscoopvoorstellingen voor de jeugd.

f. het tot stand brengen van een verordening, waarbij minderjarigen de toegang tot bioscopen wordt ontzegd, waar géén jeugdvoorstellingen gegeven worden en vele andere maatregelen.

Bovendien bestaat er voor de heropvoeding van de delinquente jeugd dringende behoefte aan:

g. werkplaatsen etc., waardoor de naar het Gouvernements Opvoedingsgesticht gezonden jongens een bezigheid zullen hebben.

h. stichting van een Observatiehuis voor jongens.

i. oprichting van een opvoedingsgesticht voor meisjes.

Het is niet de bedoeling van de Stichting om de taak over te nemen van instanties die wellicht reeds tot één of meer van de bovengenoemde projecten het initiatief hebben genomen, doch veeleer dit initiatief te steunen. Het is een groot belang, dat het niet blijft bij incidentele acties, doch dat een centraal lichaam hieraan leiding geeft.

Het spreekt vanzelf, dat met het ten uitvoer brengen van een dergelijk plan grote sommen gelds gemoeid zijn. De Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming heeft niet de middelen om haar bemoeiïngen op dit gebied nog verder uit te strekken, aangezien de haar verleende subsidie zelfs nog niet voldoende is om de aan tegenwoordige werkzaamheden verbonden kosten te kunnen dekken.

Zij neemt aan, dat de Overheid bereid gevonden zal worden tot het uitvoeren van bovengenoemde maatregelen de nodige bedragen uit te trekken, doch is van mening, dat de eerste stappen van **particuliere zijde** moeten worden gedaan en zij zet hiermede haar actie in om terstond aan het werk te kunnen gaan".

Het geschriftje eindigt met een opwekking aan allen, die binnenkort door één van de propagandisten zullen worden benaderd om voor het welzijn van de Curaçaose jeugd en de opbouw van een gezonde maatschappij hun belangstelling te tonen. In de eerste plaats kan dit geschieden door terstond als donateur of donatrice van de Stichting toe te treden. U kunt het werk van de dames, die U aanstonds komen opzoeken, aanzienlijk verlichten door de bovenstaande uiteenzetting nog eens grondig door te lezen en terstond de U aangeboden donateurskaart in te vullen!

MELK-BATTERIJ. — Per slot van rekeningis, dat het eerste gevolg van de oorlog, dat je de melk kunt drinken van de koeien van je vijand. En nadat je zoveel maanden met vuur batterijen gewerkt hebt, is deze vredelievende verandering niet onwelkom.

Hij, die geen leidjes zingen kan ....

Kan zijn brood met fluiten verdienen

(uit een art, in „Coronet")

Op een avond zei de eigenaar van een nachtclub te New York tegen Fred Lowery: „De mensen willen geen man zien fluiten, als zij aan tafel zitten". En Fred Lowery kon vertrekken.

Deze eigenaar verdient vermelding in de annalen als de slechtste criticus, die de wereld ooit gekend heeft, want de musicus, die hij ontsloeg — een jongen uit het stadje Palestine in Texas — is toegejuicht in ettelijke nachtclubs en schouwburgen in geheel Amerika; hij is één van de meest geliefde radio-sterren en hij zou alleen al van het geld, dat zijn gramofoonplaten hem opbrengen, royaal kunnen leven. En voor wie dit nog niet genoegd vindt, moge vermeld worden, dat mensen als John Charles Thomas, Alex Templeton Fritz Kreisler e.a. hem zeer geprezen hebben. De bewondering van Kreisler voor Lowery's talent was zelfs zo groot, dat hij een speciale bewerking arrangeerde van Weense caprice, die gefloten kan worden.

Lowery heeft leren fluiten van de vogels op de katoenplantages in Texas. Als klein kind was hij wees geworden; bovendien had een kinderziekte hem half blind gemaakt. Tien jaar lang vertoefde hij in de blindenschool te Austin. 's Zomers plukte hij katoen op de plantage van zijn grootmoeder. Eens bracht Ernest Nichols, die zelf floot, een bezoek aan de school; Fred mocht een liedje fluiten. Dit was voor Nichols aanleiding hem de raad te geven zich geheel op het fluiten toe te leggen.

Nog geen jaar later gaf hij concerten en kort daarna kreeg hij een vaste betrekking bij een radio-onderneming. Daarop ging hij naar New York en het duurde niet lang of Lowery trad als solist op, begeleid door bekende grote orkesten.

Eén van de geheimen van zijn succes is, dat hij van het begin af geweten heeft, hoe hij wel en niet moet fluiten. De goede manier is volgens hem dat de lippen ontspannen zijn, niet samengetrokken. Door de lippen samen te trekken, krijgt men bijna geen lucht tin de mond en daardoor ontstaat een schelle toon.

„Je moet je lippen bijna in hun normale stand laten maar dan krachtig" — zegt Lowery. — „Zodra je de goede toon op elk ogenblik te pakken kunt krijgen, kun je beginnen tweetonig te fluiten. Hiervoor moet je je tong houden in de stand, die hij heeft, als je een t zegt en moet je de lucht gelegenheid geven er overheen en er onderdoor te stromen".

In zijn vrije tijd woont Lowery in Noord-Hollywood in Californië. Daar houdt hij tot groot vermaak van zijn vijfjarig zoontje gefloten gesprekken met de vogels. Men zou geneigd zijn te denken dat Lowery door al zijn succes volmaakt gelukkig is. Dat is niet zo; volmaakt gelukkig zal hij zich pas voelen, wanneer het fluiten, officieel als kunstuiting erkend is.

Welke overwegingen leidden de rechter in zijn historische uitspraak tegen de K.P.M.?

— Zoals reeds gemeld, heeft de president van de arrondissementsrechtbank te Amsterdam, mr. C. W. Thöne, uitspraak gedaan in het kort geding, dat door de Republiek der Zuid Molukken is aanhangig gemaakt tegen de Koninklijke Paketvaartmaatschappij.

Deze uitspraak berustte op de volgende overwegingen:

De uitspraak in het kort geding van de Republiek der Zuid Molukken van K.P.M. is een juridisch te belangwekkend gebeuren, dan dat dit geen nadere aandacht waard zou zijn.

Hierbij gaan de overwegingen, die de rechter tot zijn befaamde veroordeling van de K.P.M. geleid hebben.

Overwegende, dat gedaagde o.a. heeft aangevoerd, dat een Repoeblik Maloekoe Selatan (Republiek Zuid - Molukken) rechtens niet bestaat en niet bezit de legitima persona standi in judicie;

dat dit verweer eerst moet worden behandeld;

overwegende, dat de president ten aanzien van deze vraag overneemt en tot de zijne maakt de overwegingen, op grond waarvan de Nederlandse Vereniging voor Internationaal Recht in haar vergadering van 24 Juni 1950 heeft geoordeeld, dat de Republiek der Zuid Molukken het recht had haar onafhankelijkheid tegenover iedereen te handhaven de president citeert dan in extenso de overwegingen van de Ned. Ver. voor Internationaal Recht, welke tot bovenaangehaalde conclusie hebben geleid, waarna de uitspraak voortgaat).

overwegende, dat de president zich dan ook niet kan verenigen met de in het door gedaagde overgelegde advies geuite mening, dat ter R.T.C. bij het zelfbeschikkingsrecht nimmer gedacht is aan gebieden als de Zuid Molukken, maar aan de grote deelstaten;

dat immers artikel 2 der overgangsovereenkomst op de bepaling, dat de indeling der Verenigde Staten van Indonesië in deelstaten uiteindelijk bepaald zal worden door de Constituante in overeenstemming met de bepalingen der voorlopige constitutie dier Republiek, de restrictie maakt, dat door de bevolking van de gebieden, die worden aangewezen, een plebisciet zal worden gehouden over de vraag, of zij zich tot een afzonderlijke deelstaat zullen vormen;

dat hieruit volgt, dat voor een vereenzelviging van zodanige gebieden, met de reeds onder Nederlandse souvereiniteit bestaande deelstaten, geen grond is;

dat bovendien de Zuid Molukken reeds toen een afzonderlijke daereh of provincie van de deelstaat Oost-Indonesië vormden en — gelet op het grote verschil in volksraad tussen het volk der Zuid Molukken en de andere volkeren van de Indische archipel, in het bijzonder de bevolking van Java — aangenomen moet worden, dan het gebied der Zuid Molukken voor een aanwijzing als in artikel 2 bedoeld in aanmerking kwam

overwegende verder, dat de omstreden vraag, of voor de bevoegdheid om als partij in een civiel geding op te treden, nodig is, dat een staat erkend is, in het onderhavige geval niet behoefde te worden beantwoord, omdat erkenning der, als boven overwogen, feitelijk bestaande Repoeblik Maloekoe Selatan door Nederland ligt opgesloten in de wet van 21 December 1949 (Wet souvereiniteitsoverdracht Indonesië), waarbij genoemde overgangsovereenkomst is aanvaard, die dus deel uitmaakt van die wet;

dat immers het Koninkrijk der Nederlanden, dat zelf de overeenkomst met de Republiek van de Verenigde Staten van Indonesië is nagekomen, aan de bevolking van het gebied der Zuid Molukken te goeder trouw niet mag verwijten, dat, toen de wederpartij de overeenkomst schond, de bevolking, volkenrechtelijk daartoe bevoegd, het zelfbeschikkingsrecht uitoefende, dat haar bij die overeenkomst was verzekerd, doch haar door de wederpartij werd onthouden;

dat dus ook naar het Nederlandse recht eiseres als staat bestaat;

overwegende, dat, nu eiseres als partij in het geding moet worden toegelaten, aan de orde komt het verweer, dat de Nederlandse rechter niet bevoegd is te treden in de, beoordeling der rechtmatigheid van overheidshandelingen of overheidsmaatregelen, welke een andere souvereine staat jure imperii heeft verricht of genomen;

overwegende, dat dit in het algemeen juist is, reeds omdat de rechter die rechtmatigheid niet beoordelen kan, doch het nog de vraag is of, gezien de ontwikkeling van het volkenrecht sinds 1945, dit ook nog zou moeten worden aangenomen, wanneer het gaat om een niet te betwijfelde misbruik van bevoegdheid of, nog erger, miskenning der fundamentele menselijke rechten;

dat het in casu echter gaat om een beroep op een onrechtmatige daad van een Nederlandse rechtspersoon, gevestigd in Nederland, hierin bestaande, dat zij haar medewerking verleent aan een inbreuk op een door de Nederlandse wet aan eiseres en haar bevolking verzekerd recht, tengevolge waarvan deze schade lijden;

dat de Nederlandse rechter zich hier zeker niet behoeft te onthouden aan een beoordeling der zaak, te eerder nu krachtens artikel 18 van het Unie-statuut, in geval van tegenstrijdigheid tussen bepalingen van het recht der deelgenoten en van publiekrechtelijke lichamen binnen hun rechtsgebied enerzijds en bepalingen van het Unie-statuut, enige overeenkomst tussen de deelgenoten of enige gemeenschappelijke regeling anderzijds, de laatstgenoemde categorie van bepalingen de voorrang zal hebben;

overwegende, dat zoals hiervoren reeds vastgesteld, de Repoeblik Maloekoe Selatan zowel naar het volkenrecht als naar het Nederlandse recht bestaat, en dat gedaagde erkent, dat de Repoeblik Indonesia (die in de plaats gekomen blijkt te zijn van de Republiek der Verenigde Staten van Indonesië, die partij was bij de in de Wet op de souvereiniteitsoverdracht aanvaarde mantelresolutie c.a.) gebruik maakt en heeft gemaakt van schepen van gedaagde voor het vervoer van troepen en materiaal bij haar gewapend optreden tegen Ambon en andere Zuidmolukse eilanden;

overwegende, dat deze eilanden behoren tot het gebied van eiseres, dat dit gewapend optreden inbreuk maakt op het bij de wet op de souvereiniteitsoverdracht aan eiseres verzekerd recht op zelfbeschikking en daarmede tevens op de fundamentele menselijke rechten en vrijheden, bij diezelfde wet erkend, en dat gedaagde, door daarvoor haar schepen beschikbaar te stellen, deelneemt aan een onrechtmatige daad tegen eiseres en haar bevolking, die daardoor schade lijden;

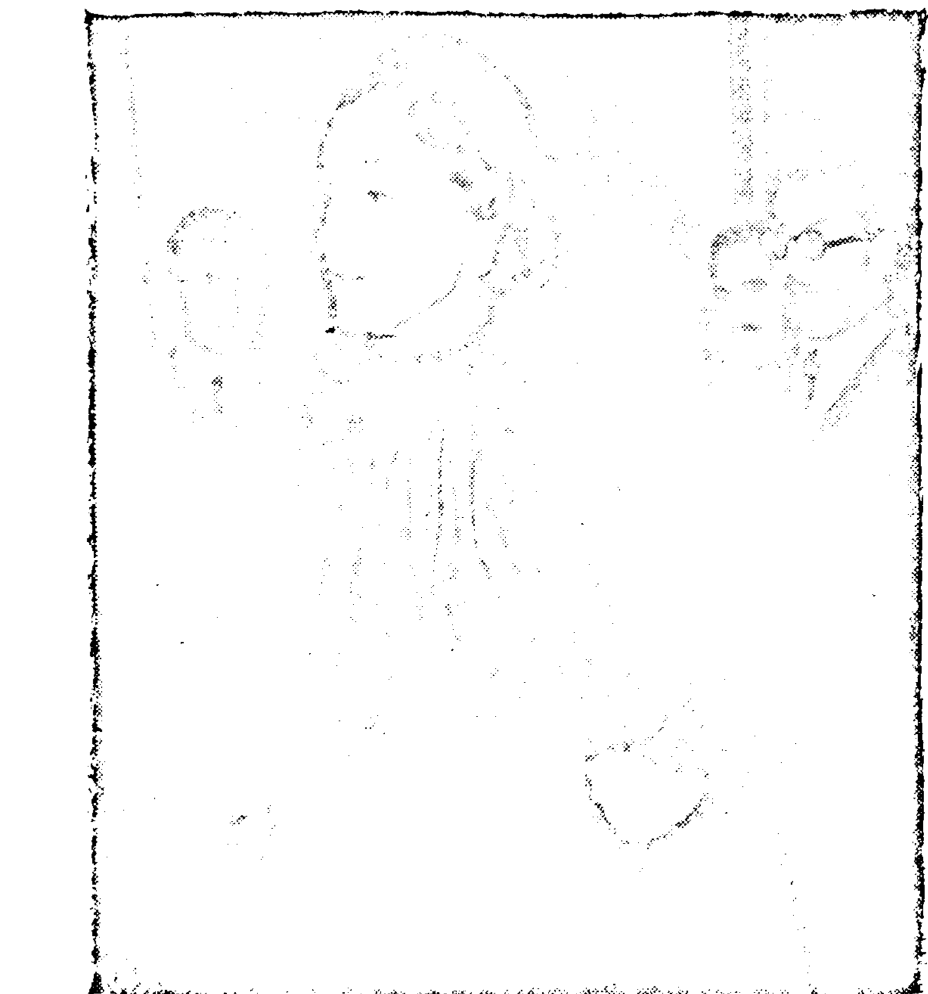
dat beroep op artikel 26 van het Groot Archipel-contract, tussen gedaagde en de Nederlands-Indische regering gesloten en voortgezet met de regering der Repoeblik Indonesia, haar natuurlijk niet kan baten

overwegende, dat het door gedaagde gemaakte onderscheid tussen „vervoer van troepen en oorlogsmateriaal" en „krijgshandelingen" voor de vraag, of haar handeling rechtmatig is, geen betekenis heeft;

dat evenmin in dit geding van belang is, of gedaagde kon weten, dat haar daad onrechtmatig is daar zij het in ieder geval nu weet;

overwegende, dat uit bovenstaande volgt, dat de verminderde vordering moet worden toegewezen, echter in dier voege als in het dictum zal worden vermeld.

„Gedaagde wordt verboden, zolang de krijgsverrichtingen tegen eiseres voortduren, haar schepen al dan niet met personeel ter beschikking te stellen van de regering der Republiek Indonesia of wie daarvoor in de plaats moge treden, teneinde daarmede personen en/of materieel naar het gebied van eiseres te vervoeren, waarom eiseres niet heeft verzocht, zulks op verbeurte van een dwangsom van 250.000 gulden voor ieder schip, dat gedaagde in strijd met dit verbod ter beschikking zou stellen, en voor iedere reis van dat schip; de president verklaart dit vonnis in zover uitvoerbaar bij voorraad veroordeelt de gedaagde in de kosten van dit kort geding, aan de zijde van eiseres tot aan dit vonnis begroot op 125 gulden".

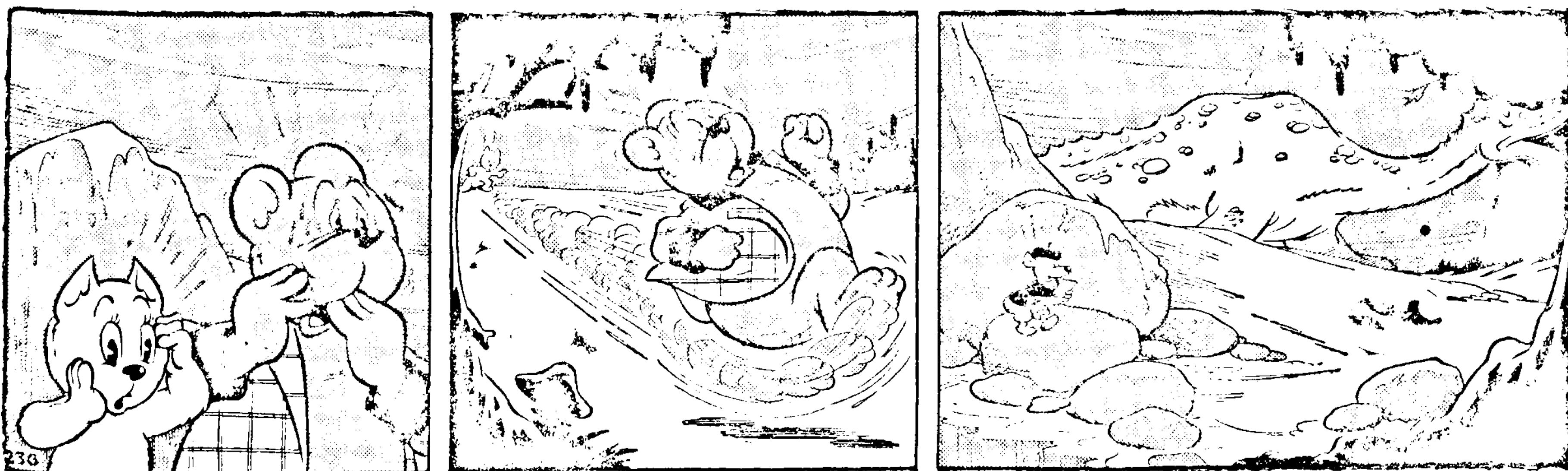
GRANDMA! — Niet Mozes, maar Marlene Dietrich. Ze maakt geen schilderijen, maar nog steeds films en werd gefotografeerd bij haar aankomst in Engeland, waar zij met James Stewart zal spelen in de film „No Highway". Amerika het land van de tentoonstellingen en de clubs heeft ook een Nationaal Verbond van Grootmoedersclubs en dit Verbond koos haar als de meest romantische grootmoeder van de V.S. hetwelk zeker een romantische onderscheiding genoemd mag worden.

VERKIEZINGSCAMPAGNE IN AMERIKA. — Ook in Amerika — vooral in Amerika — moet men heel wat doen om als volksvertegenwoordiger gekozen te worden. Men moet zich „populair" maken. Wat in Amerika voornamelijk geschiedt door het schudden van duizende handen en het kussen van kleine en grote baby's. Hier ziet men de leider van de Democratische fractie in de Senaat, Scott Lucas, in een poging tot populariteit door middel van het mengen van cement. Bij de man, wien hij het werk uit de hand nam, schijnt hij niet veel succes te hebben.

Tom Poes en het Monster van Loch Ness

740

„Het m-mmmonster!" mompelde heer Ollie klappertandend. „Héél groot! .... Een gr — griezel! ...... M-met t—tanden en p-poten en een k-kop en alles! Wat m-moeten we d-doen T-Tom P-Poes. Zeg dan toch w-wat! Jaag hem weg! Doe toch iets!"

„Hm! Hij bestaat dus ècht!" zei Tom Poes nadenkend. „Wilt U wel geloven dat ik er aan twijfelde, Heer Bommel?"

„Jij bent niet wijzer!" snauwde heer Ollie. „Hoe kun je zo onvoorzichtig zijn?! Misschien weet het dier dat je aan hem twijfelde! En nu is hij boos en gaat je opeten! Nu is het te laat!"

„Onzin!" zei Tom Poes. „Hij gaat de andere kant op, kijk maar!" Maar heer Ollie keek niet. Hij rende weg, zo hard als hij lopen kon. Tom Poes had echter gelijk. Het monster schoof meer dan het liep langs de oever van het meer en verdween in de nevels.

De journalist, die zichzelf Argus noemde was intussen op een rotsblok geklommen om beter te kunnen kijken en schreef ijverig. „Het dier maakt een vriendelijke indruk" schreef hij. Het moet dan ook niet uitgesloten worden geacht, dat wij binnenkort in staat zullen zijn een verslag te geven van een onderhoud, dat onze correspondent met hem hoopt te hebben ....

INGEZONDEN

Democrats but not democracy

Grant me a column or two in order to disperse the mass of cloudy spurge spewed with the vehemence of mid-20th-century democracy, into the ears and eyes of the dwellers and ex-dwellers of Netherlands Windward Island group.

In the first place what is your interpretation of „Democracy", Mr. Democrat?

In Hitler's Democracy no one was allowed, under pain of severe punishment or death, to utter a single say, but Hitler. Hitler's Democracy has thrown today's world into an irremediable state of chaos, racial and party hatred. In Russia's controlled Peoples' Democracies no one has freedom to expression or of action, to which human rights the gangsters who wield a sword-sceptre combination, have added religious persecution, national and personal hatred, so utterly destructive, to the ways of humanity, civilization, peace, and conducive alone to that ultra-modern epidemic-affliction termed fear, war-of-nerves.

We assure Mr. Peterson (and other speakers) from his incautious analysis on the night of Nov. 15 that the offer of **his** democracy to us Windward Islanders holds in promise much the same as Jubiter's awarded king held to the frogs in the fable.

Windward Islanders have had their day. They have been not only taught but forced to forget the past. They have become immune to the prismatic showers of promises made by damphoole-ries as insignificant to them as newcomer, autonomy, now dangling before the querying eyes of desparing Curacaoans who see the produce of their sweated brows slung around like mud for the joyriding of frog-king's autonomy.

Yes, they have been fooled more than once, and like a drove of sensitive (if not even sensible) asses, they do no intend to add another stumble to the same old stone.

Curacao's whooping and wailing betrays the fact that She has already vaulted the top, and is on Her final plunge to the inevitable lot of economic bankruptcy. Has She ever thought or done something about a sinking-fund?

One-road autonomy seems to be the runway leading to Her destruction.

The jingle of Her last joy-bell is being sounded in the harangue of soapbox speeches (touring loudspeakers have gone out of date).

Many a parvenu statesman has returned from open-door Holland richly laden with education, nevertheless, to the left, She wishes to kick out Her Macamba benefactors (with exception of a few deserters), but to the right, She sees it fit to import Macamber economists, accountants, meteorologists, etc. etc. What a travesty on forbearance!

What a lame-duck mother must she be who quack-trumpets but is unable to take care of her own housekeeping!

So far for autonomy and its dizzle-dazzle noölogy. It doesn't interest us anyhow. We are now wondering what other interest this party representation forced upon a people will be to them, save agrandizement of the representative and the megalomania of meeting notables, joyriding to Holland, etc. Would any of our contestants enthuse were these seats available, say, at fl. 50.— per month? We doubt it.

Now a rejoinder to Mr. P's answer to his own question put to the Windward Island people on abovementioned night: „What has the Catholic Party to offer us Windward Islanders?"

With a single stroke of schoolboy oratory diplomat P. relegates the R.C. Party to the derelict harbour of „NOTHING".

Dear Wd. Islanders Mr. P. has spoken. You may all go now quietly to bed and sleep soundly. Our Fuehrer will take care of the rest.

As a good historian Mr. P. has cleared all grounds in the maiden soil of his poor little noodle, and from **his** knowledge of the social and economic build-up of the Territory's limbs and ligaments; its culture, its education.

I should like to know from which historical and other sources Mr. P. arrived at his verdict. Mr. P. is either cloud-dusting us or is defending an imaginary democratic island salvation via such Esopic fables as THE DOG with the BONE in its MOUTH which snapped at its reflection while crossing a BRIDGE. Look around and about in Curacao Mr. P. Don't forget to make observations also on your anticipated tour of the Windward Islands. Note well what the R. Catholics and perseverance have accomplished hand in hand. They have been the pioneers in every conic section of the sphere of civilization. Mark well after careful observation through the green eyes of the begrudging monster, and scan the vast territory occupied by various R.C. institutions and buildings reared for preserving the corner stones of Curacao's culture, education, etc. Laid down by a Mission more than a century ago.

Here's where C's new democracy is forced to stand still and gape.

Before making piecrust promises, tell us, Mr. P.,, where, and what are your milestones of 100 years ago; of 50, 25, or even 10 years ago?

Our progressive, microscopic instinct tells us: „Nowhere!" „NOTHING!"

Before our retrogressive, telescopic vision looms a gigantic **„Nothing.**

This is no piecrust, Mr. P. Swallow the bare facts, Sir: We quote you: „ABSOLUTELY NOTHING".

What a rickety BRIDGE some little DOGGIES attempt to cross with a paleologic BONE twixt their radical lips!

The R.C.P. may be conservative, but its endauvour is to retain a last financial straw for the rescue of the proverbial drowning rat.

Money pumpers do not realize this. They never will so long as the flow from the delivery pipe pours down into their pockets.

Another speaker declared that Plantz was declared elected „without any voting of the people". But Plantz had no opposition; in other words the Hon. William Plantz was nominated by an absolute majority. What mentally alert politicians! What power of discrimination!

What kind of figure would such men cut, say, at a round table conference, sitting opposite to delgates and ministers!

To quote you once more from The Windward Island Democrat: „Do you think Windward Islanders are like sheep?"

No, Sir, we do not wish such representation forced upon us. It is the tricky way of the rascal, playing the allegorical sentiment of a psalmist: „Thou hast brought a vine out of Egypt; thou hast cast out a heathen".

Thou hast lent a hand in an endeavour to cast out the pioneers of a grand culture. You are obstruently sprawled between an excellent past and a very doubtful future. A past dug deep into human metallurgy, and forged to the blend of insuperable development and success. A culture created in a dawn when idle contemporaries either slept or amused themselves with drunkenness and the cultivation of venereal „roses". When character builders contributed to the strivings of a better economic status, then confined to aloes pills and hat-plaiting, and rescued from an affliction, such as the Windwards still know, by oil-stills, and the energetic doings of foreign interest, capital, and oil men.

No, no, Mr. P., rather return to your stall duties. Your SPOOCH has forfeited you many a gallant voter. See to the butchery of animals, and not to disrating the minds of our people.

Thanking you, Mr. Ed. for the space allowed,

cordially yours

Batty Andy

CURACAO

POLITIEKE BROODROOF?

Onder de chauffeurs, werkzaam bij de West Indische Conferentie, is deining ontstaan, doordat hun met ingang van Zondag 3 December ontslag is aangezegd door het CAB lid, drs. E. Newton.

Geruchten gingen, dat er te weinig gelet werd op de politieke gezindheid van de dienstdoende chauffeurs, met name zou met de belangen van de tot de NVP behorende chauffeurs niet voldoende rekening zijn gehouden. Hierdoor werd de heer Ph Evertsz opdracht gegeven namens het CAB de chauffeurs — twaalf in getal — te ontslaan. De vakbond zou voor andere candidaten zorg dragen. Ter nadere adstructie van onze lezers diene, dat de politieke gezindheid der betrokken chauffeurs ons laat zien, dat drie Democratisch en acht N.V.P. gezinde chauffeurs werkzaam zijn bij de W.I.C.

Het betrokken CAB lid, drs. Newton, stelde zich op het standpunt, dat er de volgende week 12 andere chauffeurs moesten aantreden om aldus de verdiensten — de chauffeurs genieten een dagloon van ƒ 40.— over twee groepen te verdelen, in plaats van één groep van 12 chauffeurs gedurende weken, beter twee groepen van twaalf, gedurende een week.

Nader vernemen wij nog dat te elfder ure de door drs. E. Newton aangekondigde ontslag maatregel werd ingetrokken, daar de chauffeurs door het gouvernement, bij monde van de heer Ph. Evertsz, secretaris van de Car. Comm. en Liaison-officer ter W.I. Conferentie, zijn gecontracteerd voor een tijdsduur van twee weken en de chauffeurs, die op Zondag hun diensten zouden moeten staken, recht hebben op schadevergoeding voor de tijd, dat zij eerder hun dienst moeten verlaten.

Welke de reden van het NVP ingrijpen ook geweest moge zijn, òf de politieke zet er méér „nationalen" in te drukken ten koste van anderen òf een meer gelijkmatige verdeling der verdiensten, betreurenswaardig is en blijft het, dat dergelijke zaken door een CAB lid worden behandeld.

De suppl. begroting 1950 moet worden behandeld, de Staten wachten op de stukken van de begroting 1951. Waarlijk, het Bestuur kan toch zijn aandacht beter wijden aan meer constructieve arbeid dan deze chauffeurskwestie. En voor de de heer Newton in het bijzonder ligt bij de Landsradio en Telefoon Dienst een arbeidsterrein bloot, waar de „doctorandus" al zijn organisatorische talenten op kan botvieren.

WIE DOET ER MEE?

Van 15 tot 31 Maart 1951, zo lezen wij in een ons door de N.B.L.O. toegezonden folder, zal er in Italië een tentoonstelling van foto's gehouden worden welke de sport als onderwerp zal moeten hebben. Deze expositie staat onder auspiciën van het Nationaal Olympisch Comité en beoogt door propaganda van goede foto's de sport te bevorderen onder de sportbeoefenaars zelve als onder het talrijke heir van niet sportbeoefenaars. Een initiatief, dat zeker toe te juichen is en navolging verdient. Aan deze expositie zijn natuurlijk tal van voorwaarden verbonden, er kan worden deelgenomen in „zwart-wit" en „kleuren", voor beide afdelingen zijn fraaie prijzen beschikbaar gesteld, o.a. een gouden medaille van 28 mm. diameter, maar ook zilveren medailles enz. Er kan worden deelgenomen in de amateursklasse en professionals.

Belangstellenden kunnen aan het adres: CONI, Mostra Fotografica dello Sport, Via dello Stadio 18, Rome, Italië, een volledig prospectus bekomen.

Ook op ons kantoor kunnen belangstellenden inzage krijgen van de aan ons gezonden folder.

AGENDA

WEST-END: „Blonde Ice" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Thelma Jordon" 19 en 21 uur.

ROXY: „Her jungle love" 19 en 21 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: **Botica Juliana, Julianaplein 6, tel. 2400 en Botica Central, Bredestraat 45 (O.), tel. 3281.**

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Gaffen. tel. 1189 (dag en nacht).

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, A. Visser van 7 — 15 uur, tel. 1193 en 3762.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door **Zuster v.d. Hombergh, Marktstraat 1, tel. 1836.**

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:

Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45

Kantoor Handelskade 6; werkdagen van 07.00 — 19.45.

Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dagelijks dag en nacht.

CUROM.

Woensdag: 17.30 Muzikale kinderuitzending; 17.50 Programma voor de Strijdkrachten; 18.20 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel U biedt"; 20.30 Gramofoonprogramma; 20.45 Conjunto-avond met Sonora Moderno; 21.30 Actuele causerie; 21.40 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Woensdag: 19.00 Nieuws; 19.20 Causerie; 19.30 „At the Jazz-Band Ball"; 20.00 Nieuws; 20.05 **De West in Nederland;** 20.20 „Het Schip van de Week"; 20.50 Scheepsjournaal; 20.57 Sportpraatje; 21.06 Gram. muz.; 21.13 Avondgebed; 21.16 Nieuws en Sluiting.

AVROS (19 meter).

Woensdag: 16.00 Reclame-uitzending; 16.30 Voor de jarigen; 17.15 Naar bed; 17.25 Omroep-advertenties; 18.00 Lotex; 18.15 Het Sociaal Instituut; 18.30 Cowboy Songs; 18.40 Nieuws; 19.01 Advertenties; 19.10 Woensdagavond Concert; 20.50 Radio Kroetoe; 21.20 Nieuws en Sluiting.

KON. NED. VER'G. „ONZE VLOOT"

AFD. CURACAO.

JAARLIJKSE ALGEMENE VERGADERING

8 DECEMBER 1950 — 8 pm.

in het Zeemanshuis v/h Leger des Heils, Hoogstraat No. 18

Aftredende Bestuursleden:

HH. A. Curiel, H. B. C. Schotborgh
Mevr. C. P. Mietes (alle herkiesbaar)

Het Bestuur vestigt de aandacht op art. 8 sub. b van de Statuten inhoudende:

„De leden zijn gerechtigd hun candidaten te stellen. Elke candidaat moet door minstens 10 leden worden voorgedragen. Minstens 8 dagen voor de datum van de Algemene Vergadering dienen deze lijsten bij de Secretaris ingeleverd te worden" (2e Secretaris Hr. Th. Steensma, tel. 1044, huis tel. 5260).

De Voorzitter,
Ds. J. Mietes.

Sportnieuws uit Nederland

Heerenveen verplettert Be Quick

Mooie overwinning van Ajax op Enschede

Verrassende nederlaag van B. V. V.

Dat er weer de nodige verrassingen zouden komen stond reeds bij voorbaat vast, maar niemand zal wel zulk een monsterzege van Heerenveen op Be Quick voorspeld hebben. Geen moment is de zege van Heerenveen in gevaar geweest en Abe en zijn mannen hebben wel op ondubbelzinnige wijze antwoord gegeven op de diverse meningen, dat Heerenveen het dit jaar wel niet zo gemakkelijk zou krijgen. Nog steeds eisen de Herenveners de suppermatie van 't Noorden voor zich op.

Door deze uitslag, alsmede door de nederlagen van Zwartemeer en Leeuwarden resp. met 2—0 van het wisselvallige Go Ahead en 2—0 van Frisia staat Heerenveen er weer zeer gunstig voor. Velocitas probeert met alle kracht de onderste plaats te verlaten en in de zo belangrijke wedstrijd tegen H.S.C. werden de punten gedeeld 2—2. Het gedrang onder aan de lijst is groot: G.V.A.V., H.S.C., Zwolse Boys en Velocitas ontlopen elkander niet veel.

Aan de Kop is de stand:

Heerenveen	9	8	0	1	16
Be Quick	10	6	1	3	13
Sneek	9	6	0	3	12
Zwartemeer	10	4	3	3	11

In **Afdeling B** behaalde Ajax de reeds genoemde 4—2 overwinning op Enschedé reeds de 2e nederlaag van de Sportclub. D.W.S., die hierdoor alleen de leiding had kunnen overnemen, profiteerde niet van deze meevaller, doch moest op eigen terrein met 2—0 de meerderheid herkennen van A.G.O.V.V.. De Apeldoorners zijn nu zelf mooi in de running, trouwens de spanning aan de kop is enorm groot, want ook Wageningen, die te Utrecht tegen D.O.S. met 3—2 won, staat slechts één punt achter op de leiders. Als wij onderstaande standenlijst bekijken, zien wij wel, dat er nog heel wat zal gebeuren, voordat de definitieve kampioen bekend zal zijn:

Enschedé	10	6	2	2	14
D.W.S.	10	5	3	2	13
A.G.O.V.V.	10	6	1	3	13
Wageningen	10	4	5	1	13
N.E.C.	10	4	4	2	12

Voor Vitesse wordt het wel zeer somber, opnieuw verloren de Arnhemmers, nu met 1—0 van 't Gooi, terwijl Hengelo en Heracles gelijk speelden 0—0, en dus weer een punt uitliepen. De beide belangrijke wedstrijden in **Afdeling C.** tussen de koplopers zijn, zo als voorspeld was, in een kleine overwinning voor de thuisclubs geëindigd. In een spannende strijd sloeg Bl. Wit R.C.H. met 3—2, terwijl in Schiedam Hermes/D.V.S. met 3—1 de baas bleef over A.D.O. Vermoedelijk zal de grote strijd dit jaar weer gaan tussen Bl. Wit en Hermes/D.V.S., hoewel A.D.O. en R.C.H. nog lang niet uitgeschakeld zijn

Mede doordat Haarlem met 2—0 van V.S.V. won en D.W.V. van de Volewijckers met 2—0 verloor is de spanning onderaan de ranglijst groot:

H.B.S.	8	2	2	4	6
D.W.V.	9	2	2	5	6
Haarlem	8	2	1	5	5
K.F.C.	7	1	2	4	4

In **Afdeling D.** vallen ons direct de nederlagen van B.V.V. en Xerxes op. Vooral van B.V.V. valt ons dit tegen, hoewel R.B.C. met de uitstekende rechtsbuiten Vermunt altijd een gevaarlijke ploeg is. N.A.C., dat zelf met 1—0 van T.S.C. won, heeft nu weer de leiding, hoewel ze eigenlijk met de Bossenaren gelijk staan. Mede door de grote overwinning, die Emma op het zwakke Baronie behaalde (7—1) en de nederlaag van Feijenoord met 3—1 tegen Willem II is de stand aan dekop :

N.A.C.	10	6	2	2	14
B.V.V.	9	5	2	2	12
Feijenoord	9	4	3	2	11
Willem II	9	5	1	3	11
Emma	9	4	3	2	11

Dus spanning te over. Zal hier een Westelijke ploeg met de eer gaan strijken? Wij betwijfelen dit ten zeerste.

P.S.V. maakt in afdeling E. een glorie tijd mee, ook nu weer een overwinning nl. met 2—1 op 't Maastrichtse M.V.V.: 9 wedstrijden gespeeld, 9 gewonnen.. 18 punten. Wel een zeer mooie prestatie en de uitverkiezing van P.S.V. voor de wedstrijd op 9 Mei a.s. tegen Hudersfield Town in het kader van „Het Festival of Britain" is dan ook toe te juichen. Bepaald slecht gaat het met Limburgia, door de nederlaag van jl. Zondag tegen Chevremont en het gelijke spel van Sittardia tegen Maurits staan de kampioenen van het vorig jaar met Sittardia onder aan:

Helmondia	10	2	2	6	6
Brabantia	8	2	2	4	6
Limburgia	9	1	3	5	5
Sittardia	9	1	3	5	5

En dat met de versterkte degradatie dit jaar, toch geloven wij wel, dat de oud-kampioenen nog de nodige kracht zullen vinden om de gevaarlijke zone te verlaten.

EMMASTAD

C.P.I.J.

Telegram Afdeling: 23.00 — 7.30 uur D. S. Leeflang, tel. 2998.

Personeel Afdeling: W. Lambij, Bernhardlaan 4, tel. 2330.

Materialen Afdeling: A. Verheul, Willem de Zwijgerlaan 9, tel. 2909.

C.S.M.

Rederij: G. de Rooy, tel. 2076—2843—44.

Scheepsagentschap. 00.00 — 08.00 uur; 18.00 — 19.00 uur en 23.00 — 24.00 uur W. R. Engelsman, tel. 2304; 08.00 — 18.00 uur en 19.00 — 23.00 uur kantoor, tel. 2458—2551.

Dok Afdeling: A. Voordenhout, tel. 2932.

AANBESTEDING.

Het Hoofd van de Landswatervoorzieningsdienst zal op DONDERDAG 7 DECEMBER des voormiddags 9 uur in het kantoor van de Landswatervoorzieningsdienst te Oranjestad ARUBA in het Openbaar aanbesteden:

HET BOUWEN VAN EEN GEWAPEND BETON RESERVOIR TE PARADERA, ARUBA.

Bestek en tekening verkrijgbaar vanaf heden op het kantoor van de Watervoorzieningsdienst, van de Brandhofstraat No. 12 te Curaçao en het kantoor Oranjestad, Aruba, tegen storting van een bedrag van ƒ 10,— per stel van welk bedrag ƒ 9,— gerestitueerd zal worden bij inlevering van bestek en tekening. Inlichtingen zijn te verkrijgen tot aan de dag van aanbesteding, iedere werkdag, behalve Zaterdag, tussen 8 en 9 uur v.m. op de kantoren van de L.W.V.-dienst.

Hoofd Landswatervoorziening,
VAN STUIVENBERG.

AANKOMSTEN	TE CURAÇAO:	TE ARUBA:
van NEW YORK:		
ms. Agamemnon	5 Dec.	5 Dec.
ss. Telamon	12 Dec.	12 Dec.
van de GULFHAVENS:		
ms. Waal	29 Nov.	1 Dec.
ms. IJssel	14 Dec.	15 Dec.
van EUROPA:		
ss. Farmsum	1 Dec.	—
ms. Hecuba	1 Dec.	2 Dec.
ms. Bali	3 Dec.	—
ms. Oranjestad	7 Dec.	8 Dec.
van de RIVERPLATE:		
ss. Hermes	6 Dec.	—

VERTREKKEN VAN CURAÇAO NAAR:

Amsterdam	ms. Waal	30 Nov.	ss. Hermes	7 Dec.
Antwerpen	ms. Waal	30 Nov.	ss. Hermes	7 Dec.
Barbados	ms. Oranjestad	19 Dec.		
Barranquilla	ss. Farmsum	6 Dec.	ss. Ganymedes	9 Dec.
Cartagena	ss. Farmsum	6 Dec.	ms. Hestia	9 Dec.
Ciudad Trujillo	ms. Waal	30 Nov.	ms. Agamemnon	6 Dec.
Cristobal	ms. Oranjestad	7 Dec.	ss. Ganymedes	9 Dec.
Gulfhavens	ms. IJssel	14 Dec.		
La Guaira	ss. Farmsum	6 Dec.	ms. Flevo	9 Dec.
Maracaibo	ms. Waal	30 Nov.	ms. Agamemnon	6 Dec.
New York	ms. Agamemnon	6 Dec.	ss. Telamon	13 Dec.
Oranjestad	ms. Waal	30 Nov.	ms. Oranjestad	7 Dec.
Paramaribo	ms. Hecuba	6 Dec.		
Port au Prince	ms. Waal	30 Nov.	ms. IJssel	14 Dec.
Port of Spain	ms. Oranjestad	19 Dec.		
Pta. Cardon	ms. Hecuba	1 Dec.	ms. Hestia	9 Dec.
Pto. Cabello	ss. Farmsum	6 Dec.	ms. Maplebank	14 Dec.
Puerto Limon	ms. Oranjestad	7 Dec.	ms. Willemstad	4 Jan.
Puerto Plata	ms. Agamemnon	6 Dec.	ss. Telamon	13 Dec.
Westkust Z. Am.	ss. Ganymedes	9 Dec.	ss. Bennekom	14 Dec.

Bovenstaande data zijn voorlopig aan verandering onderhevig.

Bioscoop: Woensdag: „Bambi". Toegang boven 14 jaar; van 14 — 16 jaar uitsluitend onder geleide.

Niettegenstaande dure cadeau's, de jeugd moet zich uiten.

Stelt hen daartoe in de gelegenheid door een bezoek aan de N.A.B.L.O. fair op 1, 2 en 3 December 1950.

Ons feuilleton

Verschrikking in Huize Bryton

O ja, het zou veilig zijn, maar alles hing af van de ogenblikkelijke vernietiging van Ralph Clayton. Toen Belsham aan de jonge dokter dacht, klemden zich zijn lippen op elkaar en verscheen een wreed licht in zijn ogen. Als die sufferd van een Petrass in het begin zijn werk goed gedaan had, dan hadden zich thans al die helse moeilijkheden niet voorgedaan!

Maar het was nog niet te laat.

DE CRISIS

Ralph Clayton knikte bijna onmerkbaar. Het hoogtepunt was gekomen. Met een instrument in de hand stond hij over de patiënt heengebogen. Rondom hem stonden Dr. Summers, Dr. Westerham en de twee verpleegsters met kloppende harten toe te kijken. Tot dusver had Dr. Clayton een chirurgisch wonder gewrocht; hij had het brein van Lord Bryton bloot gelegd en vervolgens het kwaadaardige gezwel verwijderd, terwijl hij thans bezig was de delicate operatie te beëindigen.

Het ging thans inderdaad op leven en dood. Nog slechts één handeling moest verricht worden — de gevaarlijkste van alle. Slechts één vergissing en het leven van Lord Bryton zou versterven als een vluchtig zomerwindje.

Het moment was aangebroken, dat Ralph een volledig beroep moest doen op zijn stalen zenuwen en zijn hand geen ogenblik mocht weifelen. Thans mocht hij geen fout maken, aangezien hij in dat geval vóór een absolute mislukking zou komen te staan.

Zij, die rond hem stonden, voelden de spanning van het ogenblik aan. Geen woord was gesproken, maar zij wisten het. De lucht in de ziekenkamer scheen geladen met electriciteit.

En daar buiten, op het ruime balcon, verborgen in de schaduwen van de nacht, zat een wezen als een boze geest ineen gehurkt.

Hubert Belsham zette thans alles op één kaart, maar hij wist dat hij betrekkelijk veilig was. Daar, in de kamer, waren zij te verdiept in hun taak om ook maar een moment aandacht te wijden aan het raam. Zonder geluid te maken zou hij kunnen ontsnappen.

Op geslepen wijze had hij een methode ontworpen om de vergiftigde naald weg te schieten. In het eerst was dit het grote struikelblok geweest, want hij kon de naald niet werpen en evenmin kon hij de kamer betreden om haar met de hand in het lichaam van zijn slachtoffer te doen verdwijnen. De vergiftigde naald had hem echter, door gedachten-associatie, op het idee van een blaasroer gebracht. Op korte afstand was er geen betere manier denkbaar.

Maar al bezat Belsham dan ook geen blaasroer, toch beschikte hij over een lange, slanke, zilveren potloodhouder. Aan beide zijden bevonden zich schroefdopjes. Deze te verwijderen en het gehele mechanisme er uit te nemen, was het werk van een ogenblik. Hij was thans voorzien van een hol, zilveren buisje, ongeveer vijf duim lang en voldoende smal.

Een echt, klein blaasroer!

Hij bevond zich niet op het eigenlijke balcon, maar zat met zijn knieën op de stenen rand van de balustrade. Door naar voren te leunen en zich aldus in evenwicht te houden, was hij in staat beide handen te gebruiken.

Zijn eigen koelbloedigheid verrastte hem. Eén blik in de ziekenkamer was hem voldoende. Hij zag, dat de operatie nog niet over was; Dr. Clayton hield zich nog steeds met zijn patiënt bezig, terwijl de anderen als standbeelden om hem heen stonden en door hun houding te kennen gaven, dat het moment hoogst belangrijk was.

Het feit, dat Belsham in het geheel niet beefde, toonde aan, dat hij zich volkomen in bedwang had. Eenmaal tot een besluit gekomen, was hij van plan om onwrikbaar op zijn doel af te stevenen.

Hij haalde uit zijn zak een klein vuursteenhoudertje te voorschijn, waarvan hij het deksel losschroefde. Voorzichtig schudde hij de moorddadige naald er uit, tot zij op de rand van het balkon bleef liggen. Daarna, de onderzijde voorop, liet hij de naald zorgvuldig in het zilveren buisje glijden. Hierop schudde hij zachtjes, totdat de naald zich vlak bij het mondstuk bevond.

Hij plaatste het verschrikkelijke wapen aan zijn mond en wachtte.

HET BLOED DER BELSHAMS

Sexton Blake, die in een koortsachtige spanning verkeerde, dacht snel en diep na.

Hij wist, dat kapitein Belsham een goede voorsprong had bekomen, maar hij was er van overtuigd, dat deze er niet aan dacht te vluchten. Belsham verkeerde in de mening, dat de detective buiten gevecht gesteld was, zodat hij ongetwijfeld verdere plannen zou gaan uitbroeden.

Welke vorm zouden die boze plannen aannemen?

Blake trachtte zich in de plaats van Belsham in te denken. Hij dacht aan de mogelijkheid om het electrische licht in het ongerede te brengen, maar even spoedig verwierp hij dit idee. Om de waarheid te zeggen had ook Belsham daarover gedacht, zelfs reeds op het ogenblik, toen er kort voor het begin van de operatie over gesproken was. Een dergelijke gebeurtenis zou inderdaad de dood van Lord Bryton veroorzaken, maar Ralph Clayton zou er geen kwade gevolgen van ondervinden. Dit plan was dus onbruikbaar.

— Het raam! zei Blake plotseling, terwijl hij met de vingers knipte. — Daar gaat hem om, Tinker!

— Het raam?

— Ja, natuurlijk!

— Maar — maar ik begrijp het niet!

— Het open raam van de ziekenkamer — met de weggetrokken gordijnen, ging Blake met nadruk verder. — Als Belsham van plan is de operatie te laten mislukken, dan zal hij die richting kiezen. Misschien kunnen wij nog op tijd komen, als wij ons naar het landhuis haasten en onze aandacht concentreren op het balcon, dat zich voor het venster van Lord Bryton bevindt. Kom, wij moeten ons reppen.

— Ik ben uw man, chef, antwoordde Tinker, terwijl hij op de deur toevloog.

— Wacht!

Blake stapte naar de telescoop met het doel om er een korte blik door te werpen. Toen hij er doorheen tuurde, scheen hij plotseling te verstijven. Hij bleef zolang staan, dat Tinker, die in de deuropening stond, verbaasd omkeek. Het scheen, alsof de detective versteend was.

— Wij verliezen onze tijd, merkte Tinker overredend op.

— Wij zijn te laat, antwoordde Blake met een smartelijk gekreun.

Er schuilde een toverkracht in die telescoop. Hoewel de nacht pikdonker was, sprong het verlichte raam van de ziekenkamer hem als het ware tegemoet. Hij keek evenwel niet naar het raam, noch naar de in het wit geklcurde figuren in het vertrek. Hij bemerkte een gedaante, die zich met de benen aan de stenen ballustrade van het balvon vastklemde; het was maar al te duidelijk, dat die gedaante aan kapitein Hubert Belsham toebehoorde.

— Te laat, chef? vroeg Tinker.

— Wat — bedoelt U daarmede

— Die duivel is er al — daar op het balcon, met moordplannen in zijn hart, riep Blake. En wij zijn machteloos!

— Als wij ons haasten, komen wij misschien nog tijd —.

— Neen, neen, dat is onmogelijk! onderbrak hem de detective. — Er is geen tijd meer. De enige kans voor Belsham in onmiddellijk handelen en is juist op het punt om tot daden over te gaan. Wat kunnen doen? Weet je dan niet, Tinker dat wij op een paar honderd ter van het landhuis verwijderd zijn?

Tinker brandde van verlangen ook een blik door de telescoop te werpen. Voor zijn geestesoog zag hij evenwel de moeilijkheden, waarin zij verkeerden. Zij bevonden zich boven op de hoge toren en zelfs indien vlug naar beneden snelden, dit toch nog ongeveer een nuut in beslag nemen. Vervolgens lag er een bedrieglijke tuin voor hen — bloembedden rozenperken, grasvelden, terrein waarmede zij slecht de hoogte waren. In de duisternis zouden zij vermoedelijk struikelen en enige malen len, zodat zij minstens vijf minuten nodig hadden om het renhuis te bereiken.